

Verterend vuur

*Geur van het leven
of vurige kwelling?*

Deyan Delchev
Kevin J. Mullins

Verterend vuur

Geur van het leven of vurige kwelling?

Deyan Delchev

Kevin J. Mullins

Printed by

May 2020

Inhoud

Vuur kwam van God neer.....	5
Het woord en de spiegel van de natuur.....	6
De relatie tussen mens en aarde.....	7
De zondvloed werkt volgens hetzelfde principe.....	9
De Spiegel van de wet.....	12
De openbaring van het kruis.....	16
Het verbergen van Gods aangezicht.....	16
Het oordeel.....	21
Het goddelijke patroon van het vuur.....	26
Gods liefde - levensgeur of vurige kwelling?.....	32
Het glorieuze karakter van God.....	39
Vuur van God?.....	45
Graden van straf.....	51
Conclusie.....	54

Vuur kwam van God neer

Voor veel mensen is de beschrijving van het vurige oordeel na het millennium het laatste onweerlegbare bewijs dat God mensen rechtstreeks doodt:

En wanneer die duizend jaar tot een einde gekomen zijn, zal de satan uit zijn gevangenis worden losgelaten. En hij zal uitgaan om de volken te misleiden die zich in de vier hoeken van de aarde bevinden, Gog en Magog, om hen te verzamelen voor de oorlog. En hun aantal is als het zand van de zee. En zij kwamen op over de breedte van de aarde, en omsingelden de legerplaats van de heiligen en de geliefde stad. Maar er daalde vuur van God neer uit de hemel en dat verslond hen. En de duivel, die hen misleidde, werd in de poel van vuur en zwavel geworpen, waar ook het beest en de valse profeet reeds zijn. En zij zullen dag en nacht gepijnigd worden in alle eeuwigheid. *Openbaring 20:7-10*

Het oppervlakkig lezen van de Schrift, in combinatie met zo'n moeilijke tekst, zou iemand niet alleen gemakkelijk tot het idee kunnen drijven dat God doodt, maar ook dat de hel eeuwig zal duren, want eerder in Openbaring vinden we de volgende uitspraak over dezelfde gebeurtenis:

En de rook van hun pijniging stijgt op tot in alle eeuwigheid, en zij die het beest en zijn beeld aanbidden, hebben dag en nacht geen rust, evenmin als iemand die het merkteken van zijn naam ontvangt. *Openbaring 14:11*

Alleen als alle geschriften over een bepaald onderwerp het eens zijn, kunnen we er zeker van zijn dat onze theorie de waarheid is. De grootste tegenstrijdigheid in een interpretatie die God presenteert als de directe uitvoerder van de goddelozen in de poel van vuur, is het leven van Jezus Christus. Christus kwam om het karakter van zijn Vader volledig te openbaren en als we naar zijn leven op aarde kijken, kunnen we zeker weten hoe God is:

Jezus zei tegen hem: Ben ik zo'n lange tijd bij u, en kent u Mij niet, Filippus? **Wie Mij gezien heeft, heeft de Vader gezien**; en hoe kunt u dan zeggen: Laat ons de Vader zien? *Johannes 14:9*

Ik heb U verheerlijkt op de aarde. Ik heb het werk volbracht dat U Mij gegeven hebt om te doen...Ik heb Uw Naam geopenbaard aan de mensen die U Mij uit de wereld gegeven hebt. Zij waren van U en U hebt hen Mij gegeven, en zij hebben Uw woord in acht genomen. *Johannes 17:4, 6*

Toen Christus hier op aarde was, doodde Hij niemand. Welke gebeurtenis ook in Openbaring 20 wordt beschreven, het kan niet in tegenspraak zijn met de openbaring die de Zoon van God aan zijn Vader gaf terwijl Hij op aarde was. Met dit in gedachten zullen we de factoren onderzoeken die bijdragen aan de gebeurtenissen in Openbaring 20:7-10, zoals ze in de Bijbel worden uitgelegd.

Het woord en de spiegel van de natuur

De Bijbel vertelt ons dat God (1) de wereld heeft geschapen door Zijn Woord, (2) Hij blijft het ondersteunen door datzelfde Woord, en dat (3) dit Woord Zijn eniggeboren Zoon is:

Door **het Woord van de HEERE** is de hemel gemaakt, door de Geest van Zijn mond heel hun legermacht... Want Hij spreekt en het is er, Hij gebiedt en het staat er. *Psalm33:6*

In het begin was **het Woord** en **het Woord** was bij God en **het Woord** was God. Alle dingen zijn **door het Woord** gemaakt, en zonder **dit Woord** is geen ding gemaakt dat gemaakt is... **En het Woord is vlees geworden en heeft onder ons gewoond** (en wij hebben Zijn heerlijkheid gezien, een heerlijkheid als van de Eniggeborene van de Vader), vol van genade en waarheid. *Johannes 1:1-3, 14*

Hij is het Beeld van de onzichtbare God, de Eerstgeborene van heel de schepping. En Hij is vóór alle dingen, **en alle dingen bestaan tezamen door Hem**. *Kolossenzen 1:15,17*

Aangezien alle dingen "bestaan" door de Zoon van God, betekent dit dat er zonder de constante werking van Zijn macht een totale chaos zou zijn. Alles in de wereld wordt ondersteund door de kracht van God in Zijn Woord - onze Heer Jezus Christus. Maar er is één ding dat de orde die door deze macht in stand wordt gehouden, kan verstoren, en dat is zonde:

En Hij zei: Wat hebt u gedaan! Er is een stem van het bloed van uw broer, dat van de aardbodem tot Mij roept. Nu dan, u bent vervloekt, weg van de aardbodem, die zijn mond heeft opgedaan om het bloed van uw broer uit uw hand op te nemen. Als u de aardbodem bewerkt, **zal die u zijn volle opbrengst niet meer geven**; u zult dolend en dwalend over de aarde gaan. *Genesis 4:10-12*

Het land zal volkomen leeggehaald en leeggeplunderd worden, want de HEERE heeft dit woord gesproken. Het treurt, verwelkt – dat land; hij verkommert, verwelkt – de bewoonde wereld; zij verkommeren – de voornaamsten van de bevolking van het land. Want het land is onheiligd door zijn inwoners: zij overtreden de wetten, zij veranderen elke verordening, zij verbreken het eeuwige verbond. Daarom verteert de vervloeking het land en moeten zijn inwoners boeten. Daarom zullen de inwoners van het land verbrand worden, zodat er weinig stervelingen zullen overblijven. *Jesaja 24:3-6*

De relatie tussen mens en aarde

Merk op dat de vloek die voortkwam uit Kaïns moord op zijn broer de levenloze natuur omvatte. De reden hiervoor was omdat Adam, als het hoofd (die de heerschappij had) van de aardse schepping, in een goddelijke patroonrelatie met de natuur verkeerde:

En God zei: Laten Wij mensen maken naar Ons beeld, naar Onze gelijkenis; en laten zij heersen over de vissen van de zee, over de vogels in de lucht, over het vee, over heel de aarde en over al de kruipende dieren die over de aarde kruipen! ... En God zegende hen en God zei tegen hen: Wees vruchtbaar, word talrijk, vul de aarde en onderwerp haar, en heers over de vissen van de zee, over de vogels in de lucht en over al de dieren die over de aarde kruipen! *Genesis 1:26, 28*

Nadat Adam was gevallen, begon de aarde en alles erop zijn rebellie tegen God te weerspiegelen. Dit verklaart het fenomeen van dierlijke roofzucht en giftige onkruidvegetatie:

En tegen Adam zei Hij: Omdat u geluisterd hebt naar de stem van uw vrouw en van die boom gegeten hebt waarvan Ik u geboden had: U mag daarvan niet eten, is de aardbodem omwille van u vervloekt; met zwoegen zult u daarvan eten, al de dagen van uw leven; dorens en distels zal hij voor u laten opkomen en u zult het gewas van het veld eten.

Genesis 3:17, 18

In het goddelijke patroon is de aarde en alles erop een spiegel van de mens. God deed dit zodat de mens in staat zou zijn om naar natuurlijke gebeurtenissen te kijken en te erkennen dat er iets mis was in zijn relatie met God en gerechtigheid als gevolg van zonde. Chaos in de natuur was een manifestatie van chaos in de psyche van de mens, zodat de mens een visueel hulpmiddel zou hebben om hem te helpen herkennen dat er een probleem was, en dan berouw te tonen (vergelijkbaar met pijn in ons lichaam, als we pijn hebben, weten we dat er iets is mis). Als de mens in harmonie met God was, zou de aarde dat ook weerspiegelen door goede vruchten voort te brengen. Dit is de reden waarom, toen de naties rondom Israël erop stonden in hun afgoderij te blijven, ze de volgende weerspiegeling ontvingen van hun eigen rebellie terug van de aarde waarop ze leefden:

Zodat **het land onrein geworden is**. Ik zal het zijn ongerechtigheid vergelden, zodat **het land zijn bewoners zal uitspuwen...** Laat **het land u niet uitspuwen, omdat u het verontreinigt, zoals het het heidenvolk dat er vóór u was**, uitgespuwd heeft. *Leviticus 18:25, 28*

De aarde onthult ook wat erop werd gezaaid door de vijand van God:

De dienaren van de heer des huizes gingen naar hem toe en zeiden: Heer, hebt u niet goed zaad in uw akker gezaaid? Waar komt dan dit onkruid vandaan? Hij zei tegen hen: Een vijandig mens heeft dat gedaan. De dienaren zeiden tegen hem: Wilt u dan dat wij erheen gaan en het verzamelen? *Mattheüs 13:27, 28*

De vijand in het veld van de Heer was Satan, die na de val van onze eerste ouders eigenaar werd van onze wereld:

Het gebeurde op een dag, toen de zonen van God kwamen om hun opwachting te maken bij de HEERE, dat ook de satan in hun midden kwam. Toen zei de HEERE tegen de satan: Waar komt u vandaan? En de satan antwoordde de HEERE en zei: Van het rondtrekken over de aarde en van het rondwandelen erover. *Job 1:6, 7*

En daarna bracht de duivel Hem op een hoge berg en liet Hem in een ogenblik tijd al de koninkrijken van de wereld zien.⁶En de duivel zei tegen Hem: **Ik zal U al deze macht en de heerlijkheid van deze koninkrijken geven**, want die is aan mij overgegeven en ik geef die aan wie ik maar wil; dus, als U mij zult aanbidden, zal het allemaal van U zijn. *Lukas 4:5-7*

Ik zal niet meer veel met u spreken; want **de overste dezer wereld (Satan)** komt, en heeft aan Mij niets. *Johannes 14:30*

Daarom weerspiegelt de aarde vanaf de dagen van Adams val Adams karakter van rebellie jegens God door de invloed van zijn nieuwe meester, Satan.

De zondvloed werkt volgens hetzelfde principe

Als Gods genade door Christus niet was geweest, zou Satan al zijn onderdanen hebben vernietigd. Satan maakt alleen misbruik van mensen als ze vertegenwoordigers van zijn filosofie worden: zonde. Dus gedurende de tijd vóór de zondvloed was hij verheugd dat de mensheid zijn karakter weerspiegelde. Mensen verenigden zich zozeer in hun zonden en bevestigden zichzelf in hun zonden, dat dit zou leiden tot de terugtrekking van Gods ondersteunende kracht in Christus over de hele wereld:

Toen zei de HEERE: Mijn Geest zal niet voor eeuwig met de mens twisten, omdat ook hij vlees is, maar zijn dagen zullen honderdtwintig jaar zijn. *Genesis 6:3*

De mensen vóór de zondvloed wezen Gods genadige uitnodiging door Noach af en weerlegden de smekende Geest van Christus. God voorspelde dat, in dit tempo van dieper in goddeloosheid, de mensen na 120 jaar Christus volledig

in zichzelf zouden kruisigen en dat de ondersteunende kracht van God in Christus zou worden verwijderd / gekruisigd en dat de aarde het karakter van hun leven volledig zou kunnen manifesteren.

Want willens en wetens is het hun onbekend dat **door het Woord van God** de hemelen er reeds lang geweest zijn, evenals de aarde, **die uit water oprijst** en in water vaststaat. Daardoor is de wereld die er toen was, vergaan, overspoeld door het water. Maar de hemelen die er nu zijn, en de aarde, **zijn door hetzelfde Woord als een schat weggelegd en worden voor het vuur bewaard tot de dag van het oordeel en van het verderf van de goddeloze mensen.** *2 Petrus 3:5-7*

De mensen vóór de zondvloed erkenden niet dat de kracht van Christus datgene was dat de elementen van de wereld bijeenbracht. Ze dachten dat de processen van de natuur werden ondersteund door een inherente kracht die de natuur zelf bevatte en daarom leek Noachs waarschuwing voor de komende vloed irrationeel voor hen. De Schrift vertelt ons echter dat de kracht die alles ondersteunt, Christus is - het levende Woord van God. Hier laat Petrus zien dat hetzelfde proces dat leidde tot een vloed van water, ook zal leiden tot de vurige overstroming na het millennium, en zoals de eerste werd veroorzaakt door de kruisiging van het levende Woord van God, zo zal de tweede worden veroorzaakt door een soortgelijke werkwijze. De harten van de mensen waren volledig verhard in hun totale verwerping van de smeekbede van Christus; hun laatste reactie op Zijn Geest was om uit te halen om hem te doden. De uitzetting (overstemming) van de Geest van God door de zonden van de mensen die leefden vóór de zondvloed, was de reden voor die vloed:

Blijf je je houden aan het eeuwenoude pad dat de onrechtvaardige mensen betreden hebben? Zij zijn uitgeroeid, terwijl het de tijd nog niet was; een rivier is over hun fundament uitgestort. Zij zeggen tegen God: Wijk van ons! Wat zou de Almachtige voor hen doen? *Job 22:15-17*

Dit wordt duidelijk door Genesis 6 zorgvuldig te lezen:

Daarom zei God tegen Noach: Het einde van alle vlees is voor Mijn aangezicht gekomen, want de aarde is door hen vervuld met geweld; en

zie, Ik ga hen met de aarde te gronde richten. Maak voor uzelf een ark van goferhout. In vakken ingedeeld moet u deze ark maken en hem vanbinnen en vanbuiten met pek bestrijken. *Genesis 6:13-14*

Als we het woord 'vernietigen' in het Hebreeuws vanuit de concordantie van Strong nader onderzoeken, zullen we zien dat het betekent:

H 7843: een primitieve wortel; vervallen, dwz (oorzakelijk) ruïneren (letterlijk of figuurlijk) - beslag, afwerpen, **corrupt** (-er, ding), vernietigen (-er), verwoesting, verliezen, bederven, omkomen, morsen,, X volkomen, verkwister).

Ditzelfde woord wordt gebruikt in de verzen net voor dertien:

Maar de aarde was **verdorven** [H7843] voor Gods aangezicht en de aarde was vol met geweld. Toen zag God de aarde, en zie, zij was **verdorven** [H7843]; want alle vlees had een verdorven levenswandel op de aarde. *Genesis 6:11-12*

Als we het woord vernietigen toepassen, dat de vertalers gebruikten voor hetzelfde Hebreeuwse woord in Gen 6:13, dan zal de tekst er als volgt uitzien:

Maar de aarde was **verdorven** voor Gods aangezicht en de aarde was vol met geweld. Toen zag God de aarde, en zie, zij was verdorven; want alle vlees had een **verdorven** levenswandel op de aarde. *Genesis 6:11-12*

De aarde zelf was besmeurd met de immoraliteit en het geweld van mensen, en daarom zag God dat de aarde dat in haar laatste fase zou doen uiting geven aan de rebellie van de mens. De aarde reageerde niet anders dan zijn zondige inwoners door wraak te nemen op zijn vijanden, zoals het natuurlijk "braakt haar inwoners uit" en vernietigde ze. (Zien *Leviticus 18:25-28*)

Daarom zei Jezus in de dagen van zijn aardse leven tot de menigte:

En als iemand Mijn woorden hoort en niet gelooft, **veroordeel Ik hem niet**, want Ik ben niet gekomen om de wereld te veroordelen, maar om de wereld zalig te maken. Wie Mij verwerpt en Mijn woorden niet

aanneemt, heeft iets wat hem veroordeelt, **namelijk het woord dat Ik gesproken heb; dat zal hem veroordelen op de laatste dag.** *Johannes 12:47-48*

Hier scheidt Jezus Zichzelf af van het oordeelswerk dat in Zijn Woord werkzaam is om te laten zien dat Zijn Woord, dat “alle dingen ondersteunt” (Heb 1: 3), een onafhankelijke en onpartijdige scheidsrechter is die de slechtheid van de mensen weergeeft en hen straft wanneer ze weigeren om bekeren. Daarom, wanneer Christus voor de tweede keer terugkeert, wordt Hij op de volgende manier vertegenwoordigd:

En ik zag de hemel geopend, en zie, een wit paard, en Hij Die daarop zat, werd getrouw en waarachtig genoemd. En Hij oordeelt **en voert oorlog in gerechtigheid.** En Zijn ogen waren als een vuurvlam en op Zijn hoofd waren vele diademen. Hij had een Naam, die opgeschreven was, en die niemand kent dan Hijzelf. En Hij was bekleed met een in bloed gedoopt bovenkleed, **en Zijn Naam luidt: Het Woord van God.** En de legers in de hemel volgden Hem op witte paarden, gekleed in fijn linnen, wit en smetteloos. **En uit Zijn mond kwam een scherp zwaard, opdat Hij daarmee de heidenvolken zou slaan.** En Hij zal hen hoeden met een ijzeren staf. En Hij treedt de wijnpersbak van de wijn van de grimmige toorn van de almachtige God. *Openbaring 19:11-15*

De Spiegel van de wet

Jezus keert terug als de vertegenwoordiger van het karakter van zijn Vader. Net als het levende Woord van God belichaamt Hij de principes van Gods wet (liefde). Maar dezelfde liefde die werkt om alle berouwvolle zondaars te redden, blijkt tegelijkertijd een "dodelijke geur" te zijn bij de goddelozen:

En God zij dank, Die ons in Christus altijd doet triomferen en door ons de geur van Zijn kennis op iedere plaats openbaar maakt. Want wij zijn voor God een aangename geur van Christus, onder hen die zalig worden en onder hen die verloren gaan; voor de laatsten een doodsgeur, die leidt

tot de dood, maar voor de eersten een levensgeur, die leidt tot het leven.

Maar wie is tot deze dingen bekwaam? *2 Korinthe 2: 14-16*

Dezelfde liefde van God die leven geeft aan de rechtvaardigen, is dodelijk voor de goddelozen. Liefde verandert haar kwaliteiten niet; het is dezelfde smaak voor de twee klassen van mensen, maar de impact ervan hangt af van wat voor soort persoon het wordt onthuld. Dit proces wordt verklaard door het feit dat wanneer de goddelozen God zien zoals Hij is - absolute onzelfzuchtige liefde - in het licht van deze aanwezigheid, hun zonden zich in hun werkelijke enorme omvang tonen; hun zelfbedrog wordt weggevaagd door het zuivere licht van de waarheid, en dus vallen de dodelijke gevolgen van de zonde op hen, wat bevestigt dat “het loon van de zonde de dood is” (Rom. 6:23). Als God de bron van die dood was, dan zou het vers moeten zeggen dat het loon van God voor de zonde de dood is. Maar God is niet de bron van dood. Door toe te staan dat de zonde de goddelozen verbrandt, houdt de dood zelf op te bestaan:

En de dood en het rijk van de dood werden in de poel van vuur geworpen. Dit is de tweede dood. *Openbaring 20:14*

Als God de directe uitvoerder van dit oordeel is, zou de dood in God onsterfelijk worden gemaakt. Toch weten we dat er in onze hemelse Vader helemaal geen duisternis is:

Elke goede gave en elk volmaakt geschenk is van boven en daalt neer van de Vader der lichten, bij Wie er geen verandering is, of schaduw van omkeer. *Jakobus 1:17*

En dit is de boodschap die wij van Hem gehoord hebben en aan u verkondigen, dat God licht is en dat in Hem in het **geheel geen duisternis is**. *1 Johannes 1:5*

Waarom is het zo moeilijk voor mensen om de manier te begrijpen waarop de schepping reageert op zonde, en daarom God verkeerd interpreteren als een vernietiger? Het is omdat wij zelf, zonder de gezindheid van Christus, kleine vernietigers zijn, gemaakt naar het beeld van onze vleeselijke vader Satan, die

DE vernietiger is (Johannes 8:44, Openbaring 9:11). We kijken naar de wet en de wetshandhaver en zien ons eigen gezicht als in een spiegel:

Als iemand immers een hoorder van het Woord is en geen dader, lijkt hij op een man die het gezicht waarmee hij geboren is, in een spiegel bekijkt,
Jakobus 1:23

Met betrekking tot de weerspiegelende eigenschap van de wet zijn er veel voorbeelden in de Schrift. Jezus stond de ontwikkeling van een dergelijk proces toe, toen Zijn discipelen de nationale zonde van raciale onverdraagzaamheid in zich dachten:

En Jezus ging vandaar weg en vertrok naar het gebied van Tyrus en Sidon. En zie, een Kananese vrouw, die uit dat gebied kwam, riep naar Hem: Heere, Zoon van David, ontferm U over mij! Mijn dochter is ernstig door een demon bezeten. Maar Hij antwoordde haar met geen woord. En Zijn discipelen kwamen naar Hem toe en vroegen Hem: Stuur haar weg, want zij roept ons na. Hij antwoordde en zei: Ik ben alleen maar gezonden naar de verloren schapen van het huis van Israël. Maar zij kwam dichterbij, knielde voor Hem neer en zei: Heere, help mij! Hij antwoordde echter en zei: Het is niet behoorlijk het brood van de kinderen te nemen en naar de hondjes te werpen. Zij zei: Ja, Heere, maar de hondjes eten ook van de kruimels die er vallen van de tafel van hun bezitter. Toen antwoordde Jezus en zei tegen haar: O vrouw, groot is uw geloof; het zal gebeuren zoals u wilt. En haar dochter was vanaf dat moment gezond. *Mattheüs 15:21-28*

In deze situatie weerspiegelde Jezus, in Zijn hoedanigheid van levende Wet van God / Woord van God, de raciale onverdraagzaamheid van Zijn discipelen naar hen, zodat Hij hen kon helpen hun zonde te zien, en ook om het geloof van de vrouw van Sidon te testen die het nodig had. om haar eigen vooroordelen tegen een joodse messias te overwinnen. We kunnen zien hoe in dit geval de wet niet het ware karakter van God weerspiegelde, maar eerder de zondige gedachten van de discipelen, omdat de discipelen de wet hoorden en niet deden:

En wees daders van het Woord en niet alleen hoorders. Anders bedriegt u uzelf. Als iemand immers een hoorder van het Woord is en geen dader, lijkt hij op een man die het gezicht waarmee hij geboren is, in een spiegel bekijkt, *Jakobus 1:22-23*

Een ander soortgelijk voorbeeld kunnen we vinden in Jezus 'gelijkenis van de rijke man en Lazarus:

Het gebeurde nu dat de bedelaar stierf en door de engelen in de schoot van Abraham gedragen werd. En ook de rijke man stierf en werd begraven. En toen hij in de hel zijn ogen opsloeg, waar hij in pijn verkeerde, zag hij Abraham van ver en Lazarus in zijn schoot. En hij riep en zei: Vader Abraham, ontferm u over mij en stuur Lazarus naar mij toe en laat hem de top van zijn vinger in het water dopen en mijn tong verkoelen, want ik lijd vreselijk pijn in deze vlam. *Lukas 16:22-24*

In deze gelijkenis ontmoette Christus de mensen op hun eigen terrein. De meesten geloofden de dwaling van een bewuste staat van bestaan tussen dood en opstanding, die de Schrift ontkent: “Want de levenden weten dat zij sterven zullen, maar de doden weten helemaal niets.” *Prediker 9:5*

Immers, het graf zal U niet loven, de dood U niet prijzen; wie in de kuil neerdalen, zullen op Uw waarheid niet hopen. *Jesaja 38:18*

Daarom heeft Jezus, vanwege hun gebrek aan begrip, zijn gelijkenis bedacht om belangrijke waarheden in te prenten door middel van hun vooropgezette meningen door een spiegel voor te houden. Het doel van dit proces, waarbij de wet het denken van de zondaar weerspiegelt, is om de zondaar te helpen zijn ongesluisde toestand te zien - een diagnose van zijn trouw aan God - om hem tot berouw te leiden, zodat hij in staat zou kunnen worden gesteld om Gods overvloedige reddende genade te ontvangen:

De wet echter kwam er nog bij opdat de overtreding zou toenemen, maar waar de zonde is toegenomen, daar is de genade meer dan overvloedig geweest. *Romeinen 5:20*

Wanneer zondaars echter elke gelegenheid afwijzen die God hun had gegeven en ze zich volledig identificeerden met hun zonden, dan zal dezelfde reflecterende functie van de wet hun vernietiging door hun zonden toestaan:

Omdat zij de kennis hebben gehaat en de vreze des HEEREN niet hebben verkozen. Zij hebben Mijn raad niet gewild, al Mijn bestraffingen hebben zij verworpen. Zij zullen van de vruchten van hun weg eten, en verzadigd worden van hun eigen opvattingen, *Spreuken 1:29-31*

De openbaring van het kruis

Aan het kruis is te zien dat zonde inderdaad de dood is. God zei dit vanaf het allereerste begin:

Maar van de boom van de kennis van goed en kwaad, daarvan mag u niet eten, want op de dag dat u daarvan eet, zult u zeker sterven. *Genesis 2:17*

De reden waarom Adam en Eva niet onmiddellijk stierven, was omdat Christus was begonnen te sterven in hun plaats als "het Lam geslacht vanaf de grondlegging der wereld." (Openbaring 13: 8). In feite lijdt Christus de kruisachtige dood sinds het begin van de zonde:

In al hun benauwdheid was Hij benauwd; de Engel van Zijn aangezicht heeft hen verlost. Door Zijn liefde en door Zijn genade heeft Hij hen bevrijd; **Hij hief hen op en droeg hen al de dagen van weleer.** *Jesaja 63:9*

Adam omhelsde de filosofie van Satan, en dat kwam aan de buitenkant tot uiting door het eten van de vrucht van de boom van kennis van goed en kwaad. Volgens deze valse filosofie maakte God zich niet echt zorgen over het welzijn van de mens, en zijn gaven waren slechts het middel waarmee Hij iedereen in Zijn koninkrijk onder Zijn onderwerping plaatste:

Toen zei de slang tegen de vrouw: U zult zeker niet sterven. Maar God weet dat, op de dag dat u daarvan eet, uw ogen geopend zullen worden en dat u als God zult zijn, goed en kwaad kennend. *Genesis 3:4-5*

Het verbergen van Gods aangezicht

Met dit denken begonnen Adam en zijn vrouw te geloven dat het niet de zonde is die tot de dood leidt, maar dat God de overtreder van Zijn wet vermoordt. Dit verklaart hun reactie na hun val:

En zij hoorden de stem van de HEERE God, Die in de hof wandelde, bij de wind in de namiddag. **Toen verborgen Adam en zijn vrouw zich voor het aangezicht van de HEERE God** te midden van de bomen in de hof.

Genesis 3:8

Dit denken zat diep in de hoofden van alle nakomelingen van Adam. Nu kunnen we gemakkelijker begrijpen waarom de natuurlijke mens in de dood op Golgotha een directe daad van God ziet:

Voorwaar, onze ziekten heeft Hij op Zich genomen, onze smarten heeft Hij gedragen. **Wij hielden Hem echter voor een geplaagde, door God geslagen** en verdrukt. Jesaja 53:4

Het was niet God maar de zonde die Jezus aan het kruis doodde en het genadige gezicht van Zijn Vader verborg:

Ongeveer op het negende uur riep Jezus met een luide stem: Eli, Eli, lama sabachtani? Dat betekent: Mijn God, Mijn God, waarom hebt U Mij verlaten? *Mattheüs 27:46*

Here Jesus speaks from the first words of Psalm 22, which foretold 1000 years earlier His experience on the cross. Further in this Psalm we see the truth of whether the Father hid His face from His Son:

U die de HEERE vreest, loof Hem; alle nakomelingen van Jakob, vereer Hem; wees bevreesd voor Hem, alle nakomelingen van Israël. *Psalm 22:24*

De Vader was daar en leed met Zijn Zoon, maar Jezus kon dat niet voelen omdat de schuld voor de zonde van de wereld Hem in duisternis omhulde.

Want Hem Die geen zonde gekend heeft, heeft Hij voor ons tot zonde gemaakt, opdat wij zouden worden gerechtigheid van God in Hem. 2 *Korinthe 5:21*

Die Zelf onze zonden in Zijn lichaam gedragen heeft op het hout, opdat wij, voor de zonden dood, voor de gerechtigheid zouden leven. Door Zijn striemen bent u genezen. *1 Petrus 2:24*

Maar wij zien Jezus met heerlijkheid en eer gekroond, Die voor korte tijd minder dan de engelen geworden was, vanwege het lijden van de dood, opdat Hij door de genade van God voor allen de dood zou proeven. *Hebreeën 2:9*

Het gelaat van God lijkt verborgen te zijn voor Zijn geliefde Zoon, want op dat moment was Christus de Zonde-Drager: tussen u en uw God,

Maar uw ongerechtigheden maken scheiding uw zonden doen Zijn aangezicht voor u verborgen zijn, zodat Hij u niet hoort. *Jesaja 59:2*

God hield niet op Zijn Zoon lief te hebben. God is liefde en Hij verandert Zijn persoon noch Zijn karakter niet:

Laat uw handelwijze zonder geldzucht zijn. Wees tevreden met wat u hebt, want Hij heeft Zelf gezegd: Ik zal u beslist niet loslaten en Ik zal u beslist niet verlaten. *Hebreeën 13:5*

Want de HEERE is goed, Zijn goedertierenheid is voor eeuwig, Zijn trouw van generatie op generatie. *Psalms 100:5*

Alleen vanuit het standpunt van de zondendrager worden de barmhartige eigenschappen van onze hemelse Vader niet gezien, omdat de filosofie van de zonde ze voor hem verbergt. Deze toestand van ontkoppeld zijn van God en overgelaten aan de gevolgen van de zonde, is Gods toorn. Dit is geen enkele vorm van karakterverandering van de kant van God, waar Hij ophoudt genade te betonen omdat Zijn geduld is geëindigd. Dit is de manier waarop de zondaar God ziet. We zien hoe Kaïn deze gedachte uitdrukt nadat hij zijn broer had gedood:

En Kaïn zei tegen de HEERE: Mijn misdaad is te groot om vergeven te worden. *Genesis 4:13*

De kanttekeningen van de vertaler laten zien hoe het Hebreeuws het idee omvat dat Kaïn dacht dat zijn schuld onvergeeflijk was. Deze gedachte is ook vertaald in de Douay-Rheims 1899 American Edition en in de vertaling van Wycliffe:

And Cain said to the Lord: My iniquity is greater than that I may deserve pardon. Genesis 4:13 (DRA)

And Cain said to the Lord, My wickedness is more than that I deserve forgiveness (for); Genesis 4:13 (Wycliffe)

Adam Clarke zegt dit in zijn commentaar op Genesis 4:13:

The original words may be translated, "***Is my crime too great to be forgiven?***" – words which we may presume he uttered on the verge of black despair. It is most probable that [the Hebrew word] *avon* signifies rather the *crime* than the *punishment*; in this sense it is used in Lev 26:41; Lev 26:43; 1 Sam 28:10; 2 Kings 7:9; and [the Hebrew word] *nasa* signifies to remit or forgive. **The *marginal* reading is, therefore, to be preferred to that in the text.**

Dit is het denken aan zonde. Het is door zulk bedrog dat de zonde de mens vermoordt, gebruikmakend van de Wet van God:

En het gebod, dat tot leven had moeten leiden, bleek voor mij de dood te betekenen. Want de zonde heeft door het gebod een aanleiding gevonden en mij misleid en daardoor gedood. *Romeinen 7:10-11*

Zou de zetel van het verderf een verbintenis met U aangaan, die onheil sticht bij verordening? *Psalms 94:20*

Al het gewicht van de zonde, met het vreselijk dwalende denken en begrijpen dat ermee gepaard gaat, drukte op Jezus en verpletterde Zijn ziel, het gezicht van Zijn geliefde Vader verbergend:

Mijn God, mijn God, waarom hebt U mij verlaten, bent U ver van mijn verlossing, van de woorden van mijn jammerklacht? Tot U hebben zij geroepen en zij zijn gered, op U hebben zij vertrouwd en zij zijn niet

beschaamd. Maar ik ben een worm en geen man, een smaad van mensen en veracht door het volk. Allen die mij zien, bespotten mij;¹ zij trekken de lippen op, zij schudden het hoofd en zeggen.² ...Zij hebben hun muil tegen mij opengesperd als een verscheurende en brullende leeuw. Als water ben ik uitgestort, ontwricht zijn al mijn beenderen; mijn hart is als was, het is gesmolten diep in mijn binnenste. Mijn kracht is verdroogd als een potscherf, mijn tong kleeft aan mijn gehemelte;³ U legt mij in het stof van de dood... Al mijn beenderen zou ik kunnen tellen; en zij, zij zien het aan, zij kijken naar mij.⁴ *Psalm 22:2, 6-8, 14-16, 18*

Pas toen dit gebeurde, werd het duidelijk dat de vrucht van sinis "u zeker zult sterven" (Gen 2:17). Niemand was ooit in de volledige duisternis van de uiteindelijke dood, veroorzaakt door de zonde, gevallen voordat Jezus dat deed, en niemand heeft dat gedaan sinds Jezus stierf. Mannen die zijn offer afwijzen, zullen het gevoel begrijpen dat Jezus voelde aan het einde van de 1000 jaar bij de 2e opstanding.

Niemand stierf ooit zo'n dood als die welke Jezus stierf, en daarom noemt de Schrift Hem "de eerstgeborene uit de doden" of "de eerstgeborene uit de doden", ondanks het feit dat Hij chronologisch niet de eerste was die uit het graf werd opgewekt:

En van Jezus Christus, Die de getrouwe Getuige is, de Eerstgeborene uit de doden en de Vorst van de koningen der aarde. Hem Die ons heeft liefgehad en ons van onze zonden gewassen heeft in Zijn bloed, *Openbaring 1:5*

En Hij is het Hoofd des lichaams, namelijk der Gemeente, Hij, Die het Begin is, de Eerstgeborene uit de doden, opdat Hij in allen de Eerste zou zijn. *Kolossenzen 1:18*

¹ Zie Mattheüs 27:28-31

² Zie Mattheüs 27:43

³ Zie Jona 19:48

⁴ Zie Mattheüs 27:35

De Bijbel laat zien dat God de dood waarmee alle mensen in de menselijke geschiedenis zijn gestorven, niet als absoluut telt - het is slechts een onbewuste slaap:

En velen van hen die slapen in het stof van de aarde, zullen ontwaken, sommigen tot eeuwig leven, anderen tot smaad, tot eeuwig afgrijzen.

Daniël 12:2

Zelfs de onrechtvaardigen worden voorgesteld als slapend, omdat dit niet de uiteindelijke dood is. Jezus 'uitspraken over de slapende rechtvaardigen zijn zelfs nog sterker:

En wat de opstanding van de doden betreft, hebt u niet gelezen wat door God tot u gesproken is, toen Hij zei: Ik ben de God van Abraham en de God van Izak en de God van Jakob? God is niet een God van doden, maar van levenden. *Mattheüs 22:31*

Jezus zei tegen haar: Ik ben de Opstanding en het Leven; wie in Mij gelooft, zal leven, ook al was hij gestorven, en ieder die leeft en in Mij gelooft, zal niet sterven in eeuwigheid. Gelooft u dat? *Johannes 11:25*

Het oordeel

Onze liefdevolle Vader gaf zijn dierbare Zoon aan een dood die voortkomt uit onze zonden - een dood waaruit zijn Zoon nooit zou zijn opgewekt als Hij ook maar één zonde had begaan. Hij deed dit zodat we behandeld zouden kunnen worden zoals zijn Zoon verdient, en dat is eeuwig leven. Omdat God echter niemand dwingt de vervangende dood van Zijn Zoon te aanvaarden, zal er een tweede dood zijn:

En ik zag een grote witte troon, en Hem Die daarop zat. Voor Zijn aangezicht vluchtten de aarde en de hemel weg, zodat er geen plaats meer voor hen te vinden was. En ik zag de doden, klein en groot, voor God staan. En de boeken werden geopend en nog een ander boek werd geopend, namelijk het boek des levens. En de doden werden geoordeeld overeenkomstig wat in de boeken geschreven stond, overeenkomstig hun werken. En de zee gaf de doden die in haar waren. Ook de dood en

het rijk van de dood gaven de doden die in hen waren, en zij werden geoordeeld, ieder overeenkomstig zijn werken. En de dood en het rijk van de dood werden in de poel van vuur geworpen. Dit is de tweede dood. En als iemand niet bleek ingeschreven te zijn in het boek des levens, werd hij in de poel van vuur geworpen. *Openbaring 20:11-15*

Deze tekst staat net na de beschrijving van het vuur dat de goddelozen verteert, wat het onderwerp is van onze studie. Het verschijnt als een uitleg van die verzen, omdat het de gebeurtenis op een andere manier herhaalt. Het laat zien dat het oordeel komt van de manifestatie van het karakter van Degene die op de grote witte troon zit. Het is ook belangrijk op te merken dat degenen die het oordeel hoereren, dood worden genoemd (zelfs nadat ze zijn opgewekt), en dit is zo omdat ze “dood zijn in overtredingen en zonden” (Ef. 2: 1, 2, 5). Daarom is hun oordeel slechts een manifestatie van wat hen al geestelijk was overkomen. Dood en hel worden ook in de poel van vuur geworpen, wat betekent dat het oordeel niet rechtstreeks door God kon worden voltrokken, anders zou in Zijn persoon de dood onsterfelijk worden gemaakt in plaats van in de poel van vuur te worden geworpen. Uiteindelijk is het oordeel over deze mensen het resultaat van hun weigering om de plaatsvervangende dood van Christus namens hen te aanvaarden. Het betekent dat de dood van Christus aan het kruis erg lijkt op de dood van deze mensen, omdat ze sterven en verteerd worden door hun zonden:

Vervolgens moet hij de jonge stier naar buiten brengen, tot buiten het kamp, en hem verbranden, net zoals hij de eerste jonge stier verbrand heeft. Het is een zondoffer van de gemeente. *Leviticus 4:21*

Want van de dieren waarvan het bloed als verzoening voor de zonde door de hogepriester het heiligdom werd binnengedragen, werden de lichamen buiten de legerplaats verbrand. Daarom heeft ook Jezus, om door Zijn eigen bloed het volk te heiligen, buiten de poort geleden. *Hebreeën 13:11*

Buiten of buiten het kamp betekent de plaats waar de zondendrager het barmhartige gezicht van onze Vader niet kan zien:

Alle dagen dat hij de ziekte heeft, zal hij onrein zijn. Onrein is hij, hij moet afgezonderd wonen. Buiten het kamp moet zijn woongebied zijn. *Leviticus 13:46*

Breng hem die gevloekt heeft, buiten het kamp. Dan moeten allen die het gehoord hebben, hun handen op zijn hoofd leggen en moet heel de gemeenschap hem stenigen. *Leviticus 24:14*

Jezus spreekt op de volgende manier over deze plek:

En zijn heer, boos als hij was, gaf hem aan de pijnigers over, totdat hij alles wat hij hem schuldig was, betaald zou hebben. Zo zal ook Mijn hemelse Vader met u doen, als niet ieder van u van harte de misdaden van zijn broeder vergeeft. *Mattheüs 18:34-35*

En zij zullen hen in de vurige oven werpen; daar zal gemjammer zijn en tandengeknars. *Mattheüs 13:42*

Toen zei de koning tegen de dienaars: Bind hem aan handen en voeten, neem hem mee en werp hem uit in de buitenste duisternis; daar zal gemjammer zijn en tandengeknars. *Mattheüs 22:13*

Geestelijke duisternis is de toestand waarin zondaars zozeer één worden met de filosofie van de zonde dat ze het licht van het karakter van God niet langer kunnen aanschouwen en waarnemen. In elk geval waarin Jezus over deze plaats / toestand spreekt, wordt het oordeel bemiddeld door iemand anders: de “kwelgeesten” of “dienaren”, “zullen hen binden” en “verwerpen”, wat het idee bevestigt dat God niet de directe beul is van het doodsvonnis; dit wordt gedaan door hun eigen zonden voor het aangezicht van Zijn glorieuze en liefdevolle aanwezigheid:

De zonde brengt den boze de dood, En wie den rechtvaardige haat, moet het boeten. *Psalmen 34:21*

De weg van den rechtvaardige wordt door zijn deugd geëffend, Maar de boze komt door zijn boosheid ten val. 6De rechtvaardigen worden door hun deugd gered, Maar de zondaars lopen door hun begeerlijkheid in de val. *Preuken 11:5, 6*

Ziet, die met valsheid bevrucht is en zwanger van onheil, Baart enkel ontgoocheling; Die een put graaft en uitdiept, Valt in de kuil, die hij delft. Zo keert zijn onrecht op zijn eigen hoofd terug, Valt op eigen schedel zijn misdaad! *Psalmen 7:14-16*

De heidenen zinken weg in de kuil, die ze groeven, Hun voet is gevangen in het net, dat ze spanden; Jahweh heeft Zich doen kennen, en vonnis gewezen: De goddeloze ligt in zijn eigen daden verstrikt. *Psalmen 9:15, 16*

Dwaalt niet; God laat Zich niet bespotten; want zo wat de mens zaait, dat zal hij ook maaien. Want die in zijn eigen vlees zaait, zal uit het vlees verderfenis maaien; maar die in den Geest zaait, zal uit den Geest het eeuwige leven maaien. Galaten 6:7,8

In het licht van het kruis kunnen we begrijpen dat Gods toorn heel anders is dan wat veel mensen denken:

Neen, mijn gedachten Zijn niet uw gedachten; Uw wegen zijn mijn wegen niet, Is de godsspraak van Jahweh! *Jesaja 55:8*

Want 's mensen toorn bewerkt geen gerechtigheid Gods. *Jacobus 1:20*

Toen sprak Hij tot hen: Mag men op de sabbat goed doen of kwaad, iemand redden of doden? Ze zwegen. Toornig liet Hij zijn blik over hen rondgaan, bedroefd over de verblinding van hun hart; en Hij sprak tot den man: Streck uw hand uit! Hij strekte ze uit, en zijn hand was genezen.

Marcus 3:4, 5

Jezus 'woede komt voort uit Zijn verdriet vanwege de verharding van het menselijk hart. Het was geen woede die Hem mensen kon laten vernietigen, want dat zou het zesde gebod overtreden en ingaan tegen Zijn karakter. Zijn woede was een verdriet dat voortkwam uit het feit dat zijn kinderen lieten toe dat de zonde hen van Hem scheidde en hen daarom van Zijn zegeningen beroofde - wat uiteindelijk leidde tot hun dood, omdat ze zichzelf afsneden van de bron van het leven. De volgende daad van Jezus was geen moord, maar de genadige genezing van de man met de verschrompelde hand.

Dus wat onthult het mysterie van het kruis ons over de manier waarop de goddelozen na het millennium zullen sterven? Het ding dat Christus doodde, was niet Zijn lichamenlijk lijden aan de nagels en het slaan. Zijn zielsangst die voortkwam uit de schuld van de wereld was zoveel groter dan zijn fysieke pijn:

En toch, Hij draagt onze kwalen, En torst onze smarten; Maar wij beschouwen Hem als een melaatse, Geslagen, vernederd door God. 6Als schapen doolden wij allen rond, En ieder van ons ging zijns weegs; Maar Jahweh laat Hem ontmoeten Ons aller schuld. 7Hij wordt mishandeld, maar verdraagt het geduldig, En opent zijn mond niet: Als een lam, naar de slachtbank geleid, Als een schaap, dat verstomt voor zijn scheerders. *Jesaja 53:4*

Hij nam Petrus en de twee zonen van Zebedeüs met zich mee, en begon bedroefd en angstig te worden. 38En Hij sprak tot hen: Mijn ziel is dodelijk bedroefd; blijft hier met Mij waken. *Matteus 26:37, 38*

De dood van de goddelozen zal erg op elkaar lijken:

Listig hun hart als een oven verhitten: Heel de nacht sluimert hun woede, Maar 's morgens slaat ze in vlammen uit. *Hosea 7:6*

En er zullen tekenen zijn in zon en maan en sterren; en op de aarde doodsangst onder de volken, radeloos door het donderend geweld van de zee en de golven. De mensen zullen verstijven van vrees en bange verwachting, van wat de wereld gaat overkomen; want de krachten der hemelen zullen worden geschokt. *Lucas 21:25, 26*

We weten ook dat het fysieke lijden van Christus werd geïnspireerd door Satan en niet door God door het feit dat het Satan was die in het hart van Judas kwam om Christus te verraden. (*Lucas 22: 3-4; Johannes 13: 21-27*). Het is Satan die “de macht van de dood heeft” (*Hebreeën 2:14, ISV*); want hij is de schepper.

Want Gij laat mijn ziel niet in het dodenrijk achter. Uw Heilige laat Gij het bederf niet aanschouwen, 28Gij hebt mij de wegen van het leven

getoond; Gij zult mij van vreugde vervullen Door uw aanschijn!
Handelingen 2:27

Het is dit geloof in Gods barmhartigheid, wanneer al onze zonden op ons rusten en we in duisternis zijn, dat Jezus ons aanbiedt. Hier overwon Jezus de hardheid van het hart van de wereld. De zondaar daarentegen gelooft dat de scheiding compleet is en dat God zijn ziel in de hel zal achterlaten.

Het goddelijke patroon van het vuur

Het fysieke en spirituele lijden van Jezus volgt het goddelijke model van bron en kanaal:

Opdat hun harten vertroost mogen worden, en zij samengevoegd zijn in de liefde, en dat tot allen rijkdom der volle verzekerdheid des verstands, tot kennis der verborgenheid van God en den Vader, en van Christus; In Denwelken al de schatten der wijsheid en der kennis verborgen zijn.
Kolossenzen 2:2,3

Voor ons is er slechts één God, de Vader, uit wien alles voortkomt, en tot wien we geordend zijn, en één Heer Jesus Christus, door wien alle dingen, door wien ook wijzelf zijn. *1 Korintiërs 8:6*

Nadat God eertijds vele malen en op velerlei wijzen tot de Vaders gesproken heeft door de Profeten, heeft Hij aan het einde dezer dagen tot ons gesproken door den Zoon, dien Hij gesteld heeft tot erfgenaam van al zijn bezit en door wien Hij de wereld gemaakt heeft. Deze is de afstraling zijner Glorie en de afdruk van zijn Wezen, en Hij draagt het heelal door het woord zijner Macht; Hij heeft de reiniging van zonden bewerkt, en toen Zich neergezet aan de rechterhand der Majesteit in den hoge. *Hebreeën 1:1-3*

De onzichtbare God werd gemanifesteerd door zijn Zoon - onze Heer Jezus Christus. Zoals verwekt door God, openbaart en verhoogt Christus de heerlijkheid van zijn Vader. Door dit patroon van relatie kunnen we de relatie tussen Christus 'fysieke (zichtbare) en spirituele (onzichtbare) lijden aan het kruis beter begrijpen. De conclusie van dit patroon is dat de bron van Christus

'lijden de zonde was in plaats van Zijn fysieke mishandeling. Christus stierf door de schuld van de zonde die Zijn ziel verpletterde, niet door Zijn fysieke kruisiging aan het kruis. Daarom was Pilatus verrast dat Hij zo snel stierf, want fysiek had het veel langer moeten duren (zie Marcus 15:44); de twee criminelen naast Jezus leefden nog toen Jezus stierf en hun benen moesten gebroken worden om sneller te sterven (Johannes 19: 31-33).

Het fysieke lijden was slechts een uitdrukking van Zijn zielsangst. Dus bij degenen die sterven in de tweede dood, is de bron van het lijden geestelijk - het vurig verteren van hun zonden voor het aangezicht van hun liefdevolle Vader en Zijn Zoon. Daarom komt het spirituele lijden door het schuldgevoel en is het fysieke lijden een manifestatie van satanische woede.

We zien dit ook aangetoond in de offers van het Oude Testament. Thesinner doodde het dier en werd daarna door vuur bij het altaar verteerd. Door dit symbool werd aangetoond dat de bron van lijden en dood niet het fysieke vuur is dat het offer verteerde, maar de ervaring van de schuldgevoelens. Door de belijdenis van zonden over het onschuldige offer en het met de hand doden, zou de zondaar moeten beseffen dat het zijn zonde was die Christus doodde. We weten ook dat God Elia vertelde dat Hij niet in het vuur was:

Maar Jahweh sprak: Kom naar buiten, en ga op de berg staan voor het aanschijn van Jahweh. En opeens ging Jahweh voorbij. Voor Hem uit ging een hevige storm, die bergen kraakte en rotsen verbrijzelde; maar in de storm was Jahweh niet. Op de storm volgde een aardbeving; ook in de aardbeving was Jahweh niet. Op de aardbeving volgde de bliksem; ook in de bliksem was Jahweh niet. Maar na het bliksemen suisde er een zachte bries. *1 Koningen 19:11-12*

Maar toen de Israëlieten naar de Sinaï kwamen, zagen ze de heerlijkheid van de Heer als verslindend vuur:

En nu straalde op de top van de berg de glorie van Jahweh voor de ogen van de Israëlieten als een verterend vuur. *Exodus 24:17*

Hun valse perceptie van God bedroog hen, en bedrogen werd deze valse perceptie angst in hun harten en doodde ze uiteindelijk in de wildernis

(Numeri 14: 20-29). Het verslindende vuur is dus een reactie op de waarneming van het oordeel door de onervaren persoon. God is niet in het vuur, maar de aanwezigheid van God zorgt ervoor dat de woede in de zondaar zich manifesteert als vuur. De zonde grijpt de gelegenheid aan door het gebod en doodt de zondaar:

De zonde maakte gebruik van het gebod; zij heeft mij verleid, en mij gedood door het gebod. *Romeinen 7:11*

Aan het kruis stierf Christus door het zwaard van het Woord dat de schuld weerkaatste voor de zonden van de hele wereld, die Jezus op Zichzelf droeg.

Want Gods woord is levend en krachtig, scherper dan elk tweesnijdend zwaard, dóórdringend tussen ziel en geest, gewrichten en merg, rechter ook der neigingen en overdenkingen van het hart. *Hebreeen 4:12*

Zo iemand mijn woorden hoort, maar ze niet onderhoudt, dan ben Ik het niet, die hem oordeel; want Ik ben niet gekomen, om de wereld te oordelen, maar om de wereld te redden. Wie Mij verwerpt en mijn woorden niet aanneemt, heeft er een, die hem oordeelt; het woord, dat Ik sprak, dat zal hem oordelen op de jongste dag. *Johannes 12:47, 48*

Evenzo komen de goddelozen na het millennium om door het lijden van de ziel bij de volledige bewustwording van de aard van hun zonden voor het aangezicht van Gods wonderbaarlijke karakter, en het verteren van hun lichamen in het fysieke vuur is slechts de uiterlijke uitdrukking hiervan. Interne schuld en vuur in de ziel zullen zich manifesteren in letterlijk vuur. Dit leert ons het goddelijke patroon. Het bevestigt het feit dat de directe bron van het fysieke vuur niet God is, maar eerder de schuldige reactie op het liefdevolle karakter van God.

Het doel van het Woord van God dat Gods oordelen over de verdorvenen presenteert op een manier die de vleselijke mens in staat stelt God als een moordenaar te zien, is om onze zondige verbeeldingskracht over onze Vader bloot te leggen en ons tot berouw te leiden.

Aan het einde van de duizend jaar daalt Christus neer in geweldige majesteit om de goddeloze doden uit hun graven te roepen (*Openbaring 20: 5*) 'tot de

opstanding der verdoemenis'. (Johannes 5:29). Zoals de goddelozen hun graven binnengingen, zo komen ze tevoorschijn met dezelfde vijandschap tegen Christus en dezelfde geest van rebellie. We weten dat de volgende keer dat we Christus zien, Hij 'zal komen in de heerlijkheid van zijn Vader met zijn engelen; en dan zal hij een ieder belonen naar zijn werken. " (Mattheüs 16:27). In het begin zien de goddelozen alleen de uiterlijke uitdrukking van deze heerlijkheid, en dit zorgt ervoor dat ze de gerechtigheid van God erkennen op dezelfde manier als de Israëlieten de heerlijkheid van God erkenden op de berg Sinaï. Deze heerlijkheid ontworstelt aan hun lippen woorden, die ze onder andere omstandigheden nooit zouden uiten:

Want er staat geschreven: "Zoowaar Ik leef, zegt de Heer: Voor Mij zal elke knie zich buigen, En alle tong zal God verheerlijken. *Romeinen 14:11*

Dit is echter geen berouw. Barmhartigheid hield op om voor hen te pleiten, niet omdat God hen niet kan of wil vergeven, maar omdat ze constant de voorkeur geven aan hun zonden in plaats van God, totdat ze niet meer in staat zijn om oprecht berouw te ervaren. Als ze een tweede proeftijd zouden krijgen, zou deze worden bezet zoals de eerste was in het ontwijken van de wet van God, met zijn statuten en rechtspraak, en opwindende rebellie tegen Hem.

In Openbaring 20: 7-9 haalt Satan de goddelozen over om de gouden stad binnen te vallen - het nieuwe Jeruzalem, waar de verlost zijn, en inspireert hij hen met zijn eigen geest van haat jegens Christus. De talloze soldaten van dat leger bereiden zich voor om de stad te veroveren, waarbij ze de open poorten negeren. Hun gedrag bewijst volledig dat ze zich nooit zouden bekeren.

Het is door een leven van rebellie dat Satan en allen die zich met hem verenigen zichzelf zo ver in harmonie brengen met God en Zijn ware karakter dat Zijn aanwezigheid voor hen een verterend vuur is. Zoals Paulus, die Deut4: 24 aanhaalde, schreef: "Want onze God is een verterend vuur." (Hebreeënen 12:29). Het is de heerlijkheid van Hem die liefde is die hen zal vernietigen. Maar wat is de heerlijkheid van God?

En hij (Mozes) zei: Ik smeed U, toon mij uw heerlijkheid. En Hij (God) zei: Ik zal al mijn goedheid aan u voorbij laten gaan, en ik zal de naam

(karakter) van van de Heere verkondigen. Nu vroeg Moses: Laat mij dan uw Glorie aanschouwen. *Exodus 33:18*

Toen daalde Jahweh neer in de wolk, terwijl Moses daar op Hem wachtte en Jahweh aanriep bij zijn Naam. Nu ging Jahweh hem voorbij, en Jahweh riep: Jahweh is een barmhartige en ontfermende God, lankmoedig, vol van liefde en trouw, *Exodus 34:5, 6*

Gods heerlijkheid is Zijn karakter van liefde. Het is Gods aard van volmaakte liefde, Zijn goedheid verteert de goddelozen. De manifestatie van Gods heilige en barmhartige karakter onthult de ware aard van de zonde en legt haar vernietigende karakteristiek volledig bloot: Lees Romeinen 12:19, 20:

Geliefden, wreekt u niet, maar laat het over aan de Toorn; want er staat geschreven: "Aan Mij is de wraak; ik zal vergelden, zegt de Heer." Maar, "als uw vijand honger heeft, geef hem te eten, en als hij dorst heeft, geef hem te drinken; want dan stapelt ge vurige kolen op zijn hoofd."

Hoe lezen we deze zin? Leert God ons hier om geen kwaad te doen aan onze vijanden omdat we daardoor Zijn kans om het te doen, wegnemen? Als iets wat we doen slecht is, en God doet precies hetzelfde, wordt het slechte dan plotseling goed? Zo'n lezing weerspiegelt eerder ons eigen menselijke denken. "Gods wegen zijn hoger dan onze wegen." (Jes 55: 8, 9) Zullen Gods wraak en Zijn toorn zich manifesteren op een manier die verschilt van de raad die ons is gegeven om in soortgelijke situaties te volgen - om goed te doen aan degenen die ons slecht behandelen? Als dit zo was, dan verlangt God van ons dingen die Hij zelf niet doet. We moeten onze woede beheersen, maar mag God Zijn woede loslaten wanneer Hij wil? Jezus vertelt ons dat God van ons verlangt dat we degenen die ons haten met liefde behandelen, want door ze te doen, laten we zien dat we Gods kinderen zijn en Zijn wil en karakter doen:

Geef aan wie u iets vraagt; en wend u niet af van hem, die bij u lenen wil. Gij hebt gehoord, dat er gezegd is: Uw naaste zult ge beminnen, en uw vijand zult ge haten. Maar ik zeg u: Bemint uw vijanden, en bidt voor wie u lasteren en vervolgen; opdat gij kinderen moogt zijn van uw Vader in de hemel, die zijn zon doet opgaan over slechten en goeden, en het

regenen laat over rechtvaardigen en onrechtvaardigen. Want zo gij bemint, die u liefhebben, welk loon zult gij dan ontvangen? Doen dat ook de tollenaars niet? En zo gij alleen uw broeders groet, wat bijzonders doet gij dan wel? Doen dat ook de heidenen niet? Weest dus volmaakt, zoals uw hemelse Vader volmaakt is. *Matteus 5:42-48*

De volmaaktheid van onze hemelse Vader gaat veel verder dan alleen liefhebben van degenen die u goed behandelen. Luke drukt deze perfectie als volgt uit:

Neen, hebt uw vijanden lief, doet wel en leent uit, zonder er iets voor terug te hopen; dan zal uw loon groot zijn, en zult gij kinderen zijn van den Allerhoogste. Hij is goedertieren, zelfs voor de ondankbaren en bozen. Weest dus barmhartig, zoals ook uw Vader barmhartig is. *Lucas 6:35, 36*

In zijn vereiste om onze vijanden goed te behandelen, wil onze Vader in de hemel gewoon dat we zijn voorbeeld volgen. Laten we dus zorgvuldig onze vreselijke zienswijzen van God terzijde schuiven, laten we opnieuw zien wat de "vurige kolen" zijn die over de goddelozen neerdalen. We lezen opnieuw:

Zo ge de overtuiging bezit, dat ge een leidsman zijt voor de blinden, een licht voor wie in het duister zijn, een opvoeder van onwetenden, een leermeester voor onmondigen, daar ge in de Wet de maatstaf bezit van kennis en waarheid: Romeinen 2:19, 20

Het vuur dat we hopen op het hoofd van iemand die vijandschap tegen ons heeft en aan wie we vriendelijkheid en liefde tonen, is geen fysiek vuur. Het is een vuur dat wordt ontstoken vanuit het bewustzijn van de vreselijke aard van zonde in de context van Gods liefde en vriendelijkheid. Als we onze vijanden liefhebben, hopen we het vuur van de Heilige Geest op hem om hem te overtuigen van zijn verkeerde handelwijze. Jezus spreekt op de volgende manier over dit vuur:

Ik ben gekomen om vuur op de aarde te gooien. En wat zou ik graag willen dat het al brandde! (Nederlandse basis bijbel). *Lukas 12:49*

Gods liefde - levensgeur of vurige kwelling?

Jezus leidde een leven van volmaakte opoffering en onzelfzuchtigheid, gaf ons een beeld van hoe de wet in ons hart geschreven moet worden en laat ons geen excuus achter voor onze eigen zondige egoïsme. Door de openbaring van de waarheid over het liefdevolle karakter van Zijn Vader terwijl hij op aarde was, ontstak Jezus werkelijk een vuur - een geestelijk vuur dat brandt door alle zelfbedrog van de mens dat hij creëert om een verdorven leven te leiden zonder zich schuldig te voelen. Dit vuur zou ofwel de zonde verteren uit de harten van de mensen die zich bekeren, of zou ze verteren op de laatste dag wanneer ze het genadige gezicht zien van Degene die altijd heeft gewerkt voor hun redding, maar toch hebben ze Hem verworpen:

De reactie van degenen die afwijzen: En de hemel week terug als een boekrol die wordt opgerold. En alle bergen en alle eilanden werden van hun plaats gerukt. En de koningen van de aarde, de groten, de rijken, de oversten over duizend, de machtigen en alle slaven en vrije mensen verborgen zich in de grotten en tussen de rotsen in de bergen. En zij zeiden tegen de bergen en de rotsen: Val op ons en verberg ons voor het aangezicht van Hem Die op de troon zit, en voor de toorn van het Lam. Want de grote dag van Zijn toorn is aangebroken en wie kan dan staande blijven? Openbaring 6:14-17

De reactie van degenen die accepteren: En Hij zal op deze berg verslinden de sluier waarmee het gezicht van alle volken omsluiert is, en de bedekking waarmee alle naties bedekt zijn. Hij zal de dood voor altijd verslinden, de Heere HEERE zal de tranen van alle gezichten afwissen en de smaad van Zijn volk wegnemen van heel de aarde, want de HEERE heeft gesproken. Op die dag zal men zeggen: Zie, Dit is onze God; wij hebben Hem verwacht, en Hij zal ons verlossen. Dit is de HEERE, wij hebben Hem verwacht, wij zullen ons verheugen en verblijden in Zijn heil. Jesaja 25:7-9 (Lees ook Daniël 10:5-7)

Nebukadnezar antwoordde en zei tegen hen: Is het waar, Sadrach, Mesach en Abed-Nego, dat u mijn goden niet vereert en het gouden

beeld dat ik heb opgericht, niet aanbidt? Nu dan, als u bereid bent op het moment dat u het geluid van de hoorn, fluit, citer, luit, lier, panfluit, en allerlei muziekinstrumenten hoort, neer te vallen en het beeld te aanbidden dat ik gemaakt heb, dan is het goed, maar als u het niet aanbidt, dan zult u op hetzelfde ogenblik midden in de brandende vuuroven worden geworpen. En wie is dan de god die u uit mijn handen kan verlossen? Sadrach, Mesach en Abed-Nego antwoordden en zeiden tegen koning Nebukadnezar: Wij hoeven u hierop geen antwoord te geven. Als het moet, kan onze God, Die wij vereren, ons verlossen uit de brandende vuuroven, en Hij zal ons, o koning, uit uw hand verlossen. En zo niet, het zij u bekend, o koning, dat wij uw goden niet zullen vereren en het gouden beeld dat u hebt opgericht, niet zullen aanbidden. Toen werd Nebukadnezar met grimmigheid vervuld, en zijn gelaatsuitdrukking tegenover Sadrach, Mesach en Abed-Nego veranderde. Hij nam het woord en zei dat men de oven zevenmaal heter moest stoken dan men gewoon was hem te stoken. Enkele mannen, de sterkste mannen uit zijn leger, beval hij dat zij Sadrach, Mesach en Abed-Nego moesten binden om hen in de brandende vuuroven te werpen. Toen werden deze mannen gebonden in hun mantels, hun broeken, hun mutsen en hun andere kleren, en zij wierpen hen midden in de brandende vuuroven. Omdat het woord van de koning zo dwingend was en de oven uitzonderlijk heet gestookt was, hebben de vlammen van het vuur deze mannen die Sadrach, Mesach en Abed-Nego naar boven brachten, gedood. Maar toen deze drie mannen – Sadrach, Mesach en Abed-Nego – gebonden midden in de brandende vuuroven gevallen waren, sloeg koning Nebukadnezar de schrik om het hart. Haastig stond hij op, nam het woord en zei tegen zijn raadsliden: Hebben wij niet drie mannen gebonden midden in het vuur geworpen? Zij antwoordden en zeiden tegen de koning: Jazeker, o koning! Hij antwoordde en zei: Zie, ik zie vier mannen midden in het vuur vrij rondlopen! Zij hebben geen letsel en de aanblik van de vierde lijkt op die van een zoon van de goden. Toen kwam Nebukadnezar in de nabijheid van de deur van de brandende vuuroven.

Hij nam het woord en zei: Sadrach, Mesach en Abed-Nego, dienaren van de allerhoogste God, ga naar buiten en kom hier! Daarop gingen Sadrach, Mesach en Abed-Nego uit het midden van het vuur. Toen kwamen de stadhouders, de machthebbers, de landvoogden en de raadslieden van de koning bijeen. Zij zagen aan deze mannen dat het vuur geen vat had gekregen op hun lichaam: het haar van hun hoofd was niet geschroeid, en hun mantels waren niet verteerd, ja, er hing zelfs geen brandlucht aan hen. *Daniël 3:14-27*

En opnieuw in het boek Johannes; sommigen hoorden donder, anderen een engel:

Vader, verheerlijk Uw Naam! Er kwam dan een stem uit de hemel: En ik heb hem verheerlijkt en ik zal hem opnieuw verheerlijken. De menigte dan die daar stond en dit hoorde, zei dat er een donderslag geweest was. Anderen zeiden: Een engel heeft tot Hem gesproken. *Johannes 12:28, 29*

In Mattheüs 21: 12-16 en Johannes 2: 13-17 vermelden zowel Mattheüs als Johannes dat Jezus, na met een zweep te zwaaien, de tempel binnenging en alle corrupte religieuze leiders en hun samenzwerende geldwisselaars verdreef die Gods ware karakter ontheiligden door de mensen misleiden waardoor God net zo lijkt te zijn als zij (Psalm 50: 16-21). Zelfs hier was er geen vertoon van geweld van de kant van Jezus; want "hij had geen geweld gedaan", verklaarde de profeet van weleer (Jesaja 53: 9). Jezus sloeg nooit iemand en alleen degenen met een zelfveroordelend geweten waren bang en renden weg. De lieve kleine kinderen die getuige waren geweest van de gebeurtenis waren echter niet bang en begonnen God te loven terwijl de blinden en lammen langskwamen en werden genezen.

Voor de verlost, het manifestion van Gods agape (liefdevolle) character is de schrik van het leven, maar voor de rest verteren deze tafferelen vuur dat hun ziel net zo diep zal kwellen als ze hebben toegestaan dat de zonde in hen doordringt, en net zo nauw als ze hadden gekend, kozen ze er toch voor om er hun rug naar toe te keren . Hier wordt de bron van het lijden van de goddelozen getoond. Toen God sprak over de val van Lucifer, liet Hij zien waar dit geestelijke vuur vandaan komt:

Vanwege de overvloed van uw ongerechtigheden door uw oneerlijke handel ontheiligde u uw heiligdommen. Daarom deed Ik een vuur uit uw midden oplaaien, en dat verteerde u. Ik maakte u tot een hoop as op de grond voor de ogen van allen die naar u keken. *Ezechiël 28:18*

In het begin werd dit vuur in Lucifers hart ontstoken door zijn ongerechtigheid, maar na het millennium zal de aanwezigheid van Degene die liefde en licht is, het volledig manifesteren:

Leg mij als een zegel op Uw hart, als een zegel op Uw arm. Want de liefde is sterk als de dood, de hartstocht onstuitbaar als het graf. Haar vonken zijn vurige vonken, vlammen van de HEERE. Vele wateren kunnen de liefde niet uitblussen en rivieren spoelen haar niet weg. Al gaf iemand al het bezit van zijn huis voor de liefde, men zou hem smadelijk verachten. *Hooglied 8:6-7*

De vurige liefde die uit de tegenwoordigheid van onze Vader komt, zal alle goddeloze lusten van Satan naar voren brengen en dit vuur zal hem in as veranderen, evenals alle anderen die zich door de zonde in hem hebben geënt:

U zult de goddelozen vertrappen. Voorzeker, stof zullen zij worden onder uw voetzolen op die dag die Ik bereiden zal, zegt de HEERE van de legermachten. *Maleachi 4:3*

Eindelijk zal Gods aanwezigheid dat vreselijke vuur uit de gevallen cherubijn doen komen, en de vuurzee zal hem en degenen die zich aan hem vasthechten, verteren en ze in as veranderen. We herinneren ons dat de bron van het vuur uit het midden van Satan komt en niet uit het midden van God.

De goddelozen zien nu wat ze hebben verbeurd door hun leven van rebellie. De getuige van hun eigen levensstijl verklaarde dat de Zoon van God niet over hen zou regeren. Zoals die ongelovige Joden Jezus verwierpen als de Messias, de goddeloze rechter en zichzelf onwaardig veroordelen tot eeuwig leven (*Handelingen 13:46*). In het licht van deze alles ontmaskerende liefde zetten de goddelozen zich tegen Satan omdat ze zagen dat hij niet hun weldoener was, maar hen eerder had geleid om deel te nemen aan zijn vernietiging. Het is precies hier waar het spirituele vuur zich manifesteert als een fysiek vuur.

Uit het midden van hun eigen ziel barst hun woede op tegen Satan. Jesaja 14: 12-18 zegt:

Hoe bent u uit de hemel gevallen, morgenster, zoon van de dageraad! U ligt geveld op de aarde, overwinnaar over de heidenvolken! En ú zei in uw hart: Ik zal opstijgen naar de hemel; tot boven Gods sterren zal ik mijn troon verheffen, ik zal zetelen op de berg van de ontmoeting aan de noordzijde. Ik zal opstijgen boven de wolkenhoogten, ik zal mij gelijkstellen met de Allerhoogste. Echter, u bent in het rijk van de dood neergestort, in het diepst van de kuil! Wie u zien, kijken u aan en letten op u: Is dit nu die man die de aarde deed sidderen, die koninkrijken deed beven, die van de wereld een woestijn maakte, haar steden met de grond gelijkmaakte, zijn gevangenen niet losliet om naar huis te gaan? Alle koningen van de heidenvolken, allen rusten zij in ere, ieder in zijn huis.

Daarom, zo zegt de Heere HEERE: Omdat u uw hart uitgeeft voor het hart van God, daarom, zie, Ik ga vreemden over u brengen, de gewelddadigste van de heidenvolken. Zij zullen hun zwaarden trekken tegen de schoonheid van uw wijsheid en zij zullen uw luister ontheiligen. ...Door de overvloed van uw handel vulde men uw midden met geweld, en ging u zondigen. Daarom verbande Ik u van de berg van God, en deed Ik u verdwijnen, beschermende cherub, uit het midden van de vurige stenen. Vanwege uw schoonheid werd uw hart hoogmoedig, u richtte uw wijsheid te gronde vanwege uw luister. Ik wierp u ter aarde, Ik stelde u voor koningen, opdat zij op u neer zouden zien. Vanwege de overvloed van uw ongerechtigheden door uw oneerlijke handel ontheiligde u uw heiligdommen. Daarom deed Ik een vuur uit uw midden oplaaien, en dat verteerde u. Ik maakte u tot een hoop as op de grond voor de ogen van allen die naar u keken. Allen onder de volken die u kennen, zijn ontzet over u. U bent een voorwerp van verschrikking geworden en u zult niet meer bestaan tot in eeuwigheid. *Ezechiël 28:6-8, 16-19*

Want zie, die dag komt, brandend als een oven. Dan zullen alle hoogmoedigen en allen die goddeloosheid doen, stoppels worden. En de

dag die komt, zal ze in vlam zetten, zegt de HEERE van de legermachten, Die van hen wortel noch tak zal overlaten. *Maleachi 4:1*

Maar de dag van de Heere zal komen als een dief in de nacht. Dan zullen de hemelen met gedruis voorbijgaan en de elementen brandend vergaan, en de aarde en de werken daarop zullen verbranden. *2 Petrus 3:10*

We herinneren de lezer eraan dat Jezus leerde dat Hij niet degene zou zijn die aan het einde zou oordelen, maar het Woord dat Hij had gesproken (Johannes 12: 47,48). God gebruikt geen dodelijke macht in Zijn oordelen. Deze waarheid wordt ook bevestigd door een van de 14 boeken van de apocriefen, die allemaal in bijbels waren opgenomen, zoals: Coverdale's Bible, Matthew-Tyndale Bible, The Great Bible, The Geneva Bible, The Bishop's Bible, en de eerste editie van de Bijbel. King James Bible gedrukt in 1611. Het boek waaruit we zullen voorlezen is 2 Ezra 13:37, 38:

En deze mijn Zoon zal de goddeloze bedenkingen van die natiën bestraffen, die vanwege hun goddeloze leven in de storm zijn gevallen; En zij zullen hun boze gedachten voorleggen, en de kwellingen waarmee zij zullen beginnen te worden gekweld, die als een vlam zijn; en hij zal hen vernietigen zonder arbeid door de wet die aan mij gelijk is.

Hier wordt het idee bevestigd dat de goddelozen gestraft zullen worden door de reflecterende functie van de wet, zoals te zien is in het geval van Korach, Dathan en Abiram, die “levend in de put zijn neergedaald” (Numeri 16: 28-33). Hier openbaarde God dat zijzelf, net als al degenen die “de Zoon van God opnieuw voor zichzelf kruisigen” (Hebreeën 6: 6), uit Gods beschermende heg waren gestapt. Ze hadden "een kuil gemaakt en die gegraven" en waren "in de greppel gevallen die (zij) hadden gemaakt" (Psalm 7:15). Daarom geeft Paulus, verwijzend naar de zondige houding van degenen die in het boek Numeri staan opgetekend, ons de raad:

En ik wil niet, broeders, dat u er geen weet van hebt dat onze vaderen allen onder de wolk waren en allen door de zee zijn gegaan, en dat allen in Mozes gedoopt zijn in de wolk en in de zee, en allen hetzelfde

geestelijke voedsel gegeten hebben, en allen dezelfde geestelijke drank gedronken hebben. Zij dronken namelijk uit een geestelijke rots, die hen volgde; en die rots was Christus. Maar in de meesten van hen heeft God geen welgevallen gehad, want zij zijn neergeveld in de woestijn. En deze dingen zijn gebeurd als voorbeelden voor ons, opdat wij niet zouden verlangen naar kwade dingen, zoals ook zij verlangd hebben. En word geen afgodendienaars zoals sommigen van hen, zoals geschreven staat: Het volk ging zitten om te eten en te drinken en zij stonden op om te feesten. En laten wij geen hoererij bedrijven, zoals sommigen van hen hoererij bedreven hebben, en op één dag vielen er drieëntwintigduizend. En laten wij Christus niet verzoeken, zoals ook sommigen van hen Hem verzocht hebben en door de slangen omgekomen zijn. En mor niet, zoals ook sommigen van hen gemord hebben en omgekomen zijn door de verderver. Al deze dingen nu zijn hun overkomen als voorbeelden voor ons, en ze zijn beschreven tot waarschuwing voor ons, over wie het einde van de eeuwen gekomen is. Daarom, wie denkt te staan, laat hij oppassen dat hij niet valt. 1 Korinthe 10:1-12

Het Griekse woord dat Paulus gebruikte voor het woord "vernietiger" is hier ὀλοθρευτής (olothreutés) wat letterlijk "giftige slang" betekent. Wie is deze vernietigende slang?

En de grote draak werd neergeworpen, namelijk de oude slang, die duivel en satan genoemd wordt, die de hele wereld misleidt. Hij werd neergeworpen op de aarde en zijn engelen werden met hem neergeworpen. *Openbaring 12:9*

Verneder u dan onder de krachtige hand van God, opdat Hij u op Zijn tijd verhoogt. Werp al uw zorgen op Hem, want Hij zorgt voor u. Wees nuchter en waakzaam; want uw tegenpartij, de duivel, gaat rond als een brullende leeuw, op zoek naar wie hij zou kunnen verslinden. *1 Petrus 5:6-8*

Satan is duidelijk de vernietiger, maar God is de Hersteller! Zo begint de volgende Schrift duidelijk te worden:

Want Ik zal in deze nacht door het land Egypte trekken en alle eerstgeborenen in het land Egypte treffen, van de mensen tot het vee. En Ik zal aan al de goden van de Egyptenaren strafgerichten voltrekken, Ik, de HEERE. *Exodus 12:12*

Op basis van wat we zojuist hebben geleerd, moeten we geloven dat het God Zelf was die alle eerstgeborenen in het land Egypte heeft gedood? Of hebben de Egyptenaren zichzelf kwetsbaar gemaakt voor Satan - de vernietiger - door God te verwerpen? Laten we een paar verzen verder lezen:

Want de HEERE zal het land doortrekken om Egypte te treffen, maar als Hij het bloed zal zien op de bovendorpel en op de beide deurposten, dan zal de HEERE de deur voorbijgaan en de verderver niet toestaan om uw huizen binnen te komen om u te treffen. *Exodus 12:23*

Het verwerpen van God brengt vernietiging teweeg omdat Hij je keuzevrijheid niet zal belemmeren. Hij zal je met tranen laten afdwalen voorbij Zijn beschermende genade. Maar de vernietiging komt van uw eigen slechtheid en de oorzaak van de dood - Satan.

Hij zond Zijn brandende toorn op hen af, verbolgenheid, gramschap, benauwdheid, Hij zond een menigte boden van rampen. *Psalms 78:49*

Het Hebreeuwse woord dat hier voor "zenden" wordt gebruikt, is nauwkeuriger vertaald als "vrijgeven" of "loslaten". Christus en de boze engelen werken niet samen. Onder Zijn bescherming houden Christus en Zijn engelen Satan en zijn boze engelen tegen. Los van Zijn bescherming kies je voor de vrijlating van deze boze engelen.

Het glorieuze karakter van God

De manier waarop we de Schrift lezen is cruciaal voor de manier waarop we geoordeeld zullen worden, omdat het Woord van God als een hamer is om de steenachtige hartstukken te breken, en een vuur om het schuim en het tin te verteren (Ezechiël 22: 19-22):

Hij zei: De HEERE is van Sinaï gekomen, als de zon kwam Hij uit Seir op. Hij verscheen blinkend vanaf het gebergte Paran, Hij kwam met

tienduizenden heiligen, aan Zijn rechterhand was een vurige wet voor hen. *Deuteronomium 33:2*

Is niet Mijn woord zó, als het vuur, spreekt de HEERE, of als een hamer die een rots verplettert? *Jeremia 23:29*

Want onze God is een verterend vuur. *Hebreeën 12:29*

De Wet van God is vurig, omdat het een transcriptie is van Zijn karakter zoals we eerder leerden in 2 Ezra 13:38, waar God zei: "de wet die aan mij gelijk is." Zoals we hebben gezien, komt dit vuur voort uit het wezen van God, dat pure en verheven liefde is: "Wie niet liefheeft, kent God niet; want God is liefde. " (1 Johannes 4: 8). Merk op dat er niet staat dat God liefheeft, of dat God liefde heeft, maar dat er staat: Hij is liefde. Daarom staat barmhartigheid altijd bovenaan de lijst wanneer de naam van God werd gepresenteerd, wat Zijn karakter is:

Zo zegt de HEERE: Laat een wijze zich niet beroemen op zijn wijsheid, laat de held zich niet beroemen op zijn sterkte, laat een rijke zich niet beroemen op zijn rijkdom. Maar laat wie zich beroemt, zich daarop beroemen dat hij begrijpt en Mij kent dat Ik de HEERE ben, Die goedertierenheid bewijs, recht en gerechtigheid op de aarde doe, want in die dingen vind Ik vreugde, spreekt de HEERE. *Jeremia 9:23, 24*

Omdat liefde de essentie van God is, betekent dit dat al zijn andere kwaliteiten slechts de manifestatie van liefde zijn, of kanalen voor die liefde. Dit betekent dat alles wat God doet, wordt bewogen door liefde. De gerechtigheid van onze Vader is niet streng en beroofd van barmhartigheid. Satan is degene die God wil presenteren alsof met Hem genade en gerechtigheid onvereenigbaar zijn. In tegenstelling daarmee handelt God altijd in liefde voor zijn kinderen. De Bijbel stelt deze liefde voor als een vuur:

In de engelse standard versie wordt het als volgt beschreven:

Set me as a seal upon your heart, as a seal upon your arm, for love is strong as death, **jealousy** is fierce as the grave. Its flashes are **flashes of fire, the very flame of the Lord**. Song of Solomon 8:6, 7 (ESV)

Zet mij als een zegel op uw hart, als een zegel op uw arm, want liefde is sterk als de dood, jaloezie is woest als het graf. Zijn flitsen zijn flitsen van vuur, de vlam van de Heer zelf. Hooglied 8: 6, 7 (nederlandse vertaling)

Hoe is het mogelijk dat liefde woest is? De liefde van onze hemelse Vader openbaart onbedoeld de ware aard van de zonde - de vernietigende kwaliteit ervan. Dit is de vlam die de goddelozen zal kwellen:

Dan zal hij ook drinken van de wijn van de toorn van God, die onvermengd is ingeschonken in de drinkbeker van Zijn toorn, en gepijnigd worden in vuur en zwavel voor het oog van de heilige engelen en van het Lam. *Openbaring 14:10*

Het Griekse woord dat hier voor zwavel wordt gebruikt, heeft de volgende definities:

Θειον: (theion, gerelateerd aan theios - omgaan met goddelijkheid)
Strong's definitie: 1. Brimstone a. goddelijke wierook

Dit vuur kan de goddelozen niet voor de hele eeuwigheid verbranden, want dat zou in tegenspraak zijn met Gods rechtvaardige karakter. Maar blijft Openbaring 14 niet zeggen ...

En de rook van hun pijniging stijgt op tot in alle eeuwigheid, en zij die het beest en zijn beeld aanbidden, hebben dag en nacht geen rust, evenmin als iemand die het merkteken van zijn naam ontvangt. *Openbaring 14:11*

Maar merk op dat het de "rook" is die opstijgt "voor altijd en eeuwig". Rook is wat er overblijft nadat iets tot as is opgegeten. Deze rook symboliseert de herinnering aan zonde en de vernietigende aard ervan. Het zal nooit worden vergeten.

Maar hoe zit het met het "eeuwige vuur" dat in Judas 7 wordt genoemd:

Evenzo is het met Sodom en Gomorra, en de steden eromheen, die op dezelfde wijze als zij hoererij bedreven hebben en ander vlees achterna zijn gegaan. Zij liggen daar als een waarschuwend voorbeeld, doordat zij de straf van het eeuwige vuur ondergaan.

Branden deze twee steden nog steeds? Nee. Judas zegt ook dat de vernietiging van Sodom en Gomorra "als voorbeeld werd genoemd". Over welk voorbeeld spreekt hij? 2 Petrus 2: 6 beantwoordt dit:

En als God de steden Sodom en Gomorra tot as verbrand en tot de vernietiging veroordeeld heeft en tot een voorbeeld gesteld heeft voor hen die goddeloos zouden leven; 2 *Petrus 2:6*

Petrus zegt dat deze twee steden tot "as" werden teruggebracht en dat dit een voorbeeld zou zijn van het einde van de goddelozen. We moeten dus concluderen dat hetzelfde "eeuwige vuur" Satan en zijn volgelingen zal vernietigen en tot as zal verbranden (reduceren)! Bedenk dat Maleachi 4: 3 zegt: "En gij zult de goddelozen vertreden; want zij zullen as zijn onder uw voetzolen. " Het is de vernietiging die eeuwig is. Jezus leerde dat alleen degenen die "geloven" het "eeuwige leven" zullen ontvangen en niet "omkomen" zoals de ongelovigen (Johannes 3:16) en Paulus zegt dat de goddelozen de eeuwige dood zullen ontvangen (Romeinen 6:23). Door de onzelfzuchtige liefde van God voortdurend te verwerpen, zal het hart een egocentrisch / zelfgenoegzaam hart blijven dat als droog stro is dat gemakkelijk kan worden ontstoken.

U gaat zwanger van stro, u zult stoppels baren; uw adem is een vuur dat u verteren zal. De volken zullen verbrande kalk worden, als afgekaptedorens zullen zij met vuur verbrand worden. *Jesaja 33:11, 12*

Nogmaals, het hangt er allemaal vanaf hoe je Gods liefde behandelt. Als je het verwerpt, zal de schuld van zelfoordeel en veroordeling je tot as verteren. Als u het ontvangt, zal Gods vurige liefde de zondigheid uit uw leven zuiveren en wordt het eeuwig leven voor u. Let op de vraag die Jesaja stelt over wie er in het verterende vuur zal wonen:

De zondaars in Sion zijn angstig, huiver heeft de huichelaars aangegrepen: Wie onder ons kan verblijven bij een verterend vuur? Wie onder ons kan verblijven bij een eeuwige gloed? *Jesaja 33:14*

Het grootste deel van de christelijke wereld zou antwoorden dat het de goddelozen zijn die in "eeuwige verbrandingen" wonen. Maar laten we Jesaja verder laten gaan terwijl hij zijn eigen vraag beantwoordt in het volgende vers:

Hij die wandelt in gerechtigheid en billijk spreekt, die winstbejag door afpersing verwerpt, die zijn handen afwerend schudt om geen geschenken aan te nemen, die zijn oor dichtstopt om niet van bloedvergieten te horen, die zijn ogen sluit om het kwaad niet te zien –
Jesaja 33:15

Het zijn zij die Jezus en Zijn gerechtigheid hebben aangenomen die zullen wonen in het eeuwige vuur van Gods liefde; want zij zijn gedoopt (volledig ondergedompeld) "met de Heilige Geest en met vuur" (Matt. 3:11). Het is waar dat dit vuur onblusbaar is:

En als uw hand u doet struikelen, hak hem dan af; het is beter voor u verminkt het leven in te gaan dan met twee handen heen te gaan in de hel, in het onuitblusbare vuur, waar hun worm niet sterft en het vuur niet uitgeblust wordt. Markus 9:43, 44

Het woord blussen betekent "doven". Niemand zal het vuur kunnen doven. Jeremia profeteerde dat Jeruzalem zou worden verwoest door vuur dat niet uitgeblust zou worden:

Maar als u niet naar Mij luistert door de sabbatdag te heiligen en door daarop geen last te dragen als u op de sabbatdag door de poorten van Jeruzalem binnenkomt, dan zal Ik een vuur aansteken in zijn poorten; dat zal de paleizen van Jeruzalem verteren, en het zal niet geblust worden.
Jeremia 17:27

Merk allereerst op dat dit onuitblusbare vuur "de paleizen van Jeruzalem zal verslinden (of verteren)". In feite werd Jeruzalem door dit vuur "verlaten", maar slechts voor 70 jaar (2 Kron. 36: 19-21). Jeruzalem werd verbrand met onuitblusbaar vuur, maar Jeruzalem brandt vandaag niet. Er wordt naar verwezen als dat vuur dat niet kan worden geblust omdat niemand in staat was het vuur te blussen. Maar het is op zichzelf opgebrand. Het vuur doofde pas toen het zijn taak had volbracht om Jeruzalem verwoest te maken. Als we

lezen wat Jesaja te zeggen heeft over de poel van vuur, wordt het hele beeld glashelder:

Zie, zij zijn als stoppels, vuur verbrandt hen, zij kunnen zichzelf niet redden uit de greep van de vlammen. Het is geen kolengloed om er zich bij te warmen, geen vuur om erbij te zitten. *Jesaja 47:14*

Jesaja profeteerde dat ook” het volk zal als voedsel worden voor het vuur. De een zal de ander niet sparen.” (Jesaja9:18)

Velen nemen aan dat de "worm" waarover Jezus spreekt in Marcus 9:44 verwijst naar de ziel van een persoon die nooit zal sterven in het hellevuur. Jezus zegt echter duidelijk dat zowel lichaam als ziel vernietigd zullen worden in de hel (Mattheüs 10:28) en niet voor een eindeloze hoeveelheid tijd in eindeloze martelingen zullen leven. God heeft tranen gewaarschuwd: "de ziel die zondigt, die zal sterven." (Ezechiël 18: 4). De waarheid is dat Jezus verwijst naar een letterlijke worm of made die zich voedt met dode lichamen. Jesaja zegt:

Uw trots ligt neergeworpen in het graf, met de klank van uw luiten. Onder u is een bed van maden gespreid, en wormen zijn uw deken. *Jesaja 14:11*

Want de mot zal hen opeten als een kleed, de mottenlarve zal hen opeten als wol. Maar Mijn gerechtigheid zal voor eeuwig bestaan, en Mijn heil van generatie op generatie. *Jesaja 51:8*

Jezus zei: "En dezen zullen weggaan in de eeuwige straf, maar de rechtvaardigen in het eeuwige leven." (Mattheüs 25:46). Wat is de "straf" voor de goddelozen? "Het loon van de zonde is de dood" (Romeinen 6:23). God betaalt (straft / beloont) hen niet met de dood. Ze dienen een leven van zonde, dus SIN betaalt hun hun loon van de dood (oorzaak en gevolg / gevolg) en deze dood zal "eeuwig" zijn. Ze zullen nooit meer tot leven komen, omdat ze ervoor hebben gekozen de stekker uit het stopcontact te halen - de ENIGE bron van leven! Het Griekse woord voor "straf" is hier κόλασις (kolasis), wat de betekenis van "ontbering" heeft. Ze zullen van leven worden beroofd! Zij zullen "weggaan in eeuwige beroving van leven"! Dit is waarom ze nooit echte

"rust" ontvangen (Openbaring 14:11) omdat ze de liefdevolle / barmhartige aanwezigheid van God hebben verworpen (Exodus 33:14; Mattheüs 11: 28-29).

Kijk goed naar wat Jezus zegt; terwijl de goddelozen "eeuwige straf (ontbering van leven)" zullen ondergaan, zullen de rechtvaardigen "het eeuwige leven" binnengaan. Alleen degenen die in Christus zijn, ontvangen eeuwig of nooit eindigend leven:

Want zo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft. Want God heeft Zijn Zoon niet in de wereld gezonden opdat Hij de wereld zou veroordelen, maar opdat de wereld door Hem behouden zou worden. *Johannes 3:16, 17*

Als we leren dat de goddelozen oneindig lang zullen branden, leren we dat ze eeuwig leven hebben. Het zal een pijnlijk eeuwig leven zijn, maar het is nog steeds eeuwig leven. Maar nee! Alleen degenen die in Christus zijn, ontvangen "eeuwig leven" omdat Hij "het leven" IS (Johannes 14: 6), en het enige leven dat eeuwig is, is het leven van gerechtigheid (Deut 30: 15-20). Johannes zegt:

Wie de Zoon heeft, heeft het leven; wie de Zoon van God niet heeft, heeft het leven niet. *1 Johannes 5:12*

Degenen die Jezus niet hebben, zullen de dood ontvangen - een eeuwige (eindeloze) dood! In plaats van de uitdrukking "eeuwige straf" te gebruiken, gebruikt Paulus "eeuwige vernietiging" in 2 Thessalonicenzen 1: 9. Het is de vernietiging (dood) die eeuwig is!

Vandaag worden we uitgenodigd om de volgende stap te zetten op het smalle pad van deze waarheid betreffende het karakter van God, om te zien dat onze hemelse Vader niet de bron is van dit lijden, maar dat Zijn liefdevolle aanwezigheid zonde onthult in haar vernietigende aard, en dit proces brengt het oordeel tot stand.

Vuur van God?

De worm die niet sterft, de ketenen van duisternis en het vuur dat niet wordt uitgeblust, zijn allemaal symbolen die de ervaring vertegenwoordigen van allen die zich toelieten om in de stam van Satan te worden geënt. Deze toestand van de zondaar stelt hem buiten de gelegenheid om oprecht berouw te oefenen voor zijn zonden en dus ook buiten de kans om te profiteren van de vergeving van onze Vader. Hier is hoe het effect van sinis wordt verhard. Natuurlijk zal er ook een fysiek vuur zijn, dat de aarde reinigt en haar voorbereidt op haar hernieuwde staat. We kunnen denken aan de parallel van gezonde bosbranden die het bos nieuw leven inblazen. Aangezien God geen dodelijk geweld gebruikt, waar komt het fysieke vuur dan vandaan? In een aantal vertalingen wordt de uitdrukking "van God" tussen haakjes geplaatst, en in sommige zelfs afwezig:

En zij trokken op over de breedte van de aarde, en omringden de legerplaats van de heiligen en de geliefde stad; en vuur daalde neer [van God] uit de hemel en verslond hen. *Openbaring 20: 9 DARBY*

En zij trokken op over de breedte der aarde, en omringden de legerplaats der heiligen, en de geliefde stad; en er kwam vuur neer uit de hemel en verslond hen. *Opb.20: 9 ASV*

Ze kwamen over de breedte van de aarde en omringden het kamp van de heiligen, de geliefde stad. Toen kwam er vuur uit de hemel en verteerde hen. *Opb.20: 9 CSB*

En ze marcheerden over de brede vlakte van de aarde en omringden het leger van de heiligen en de geliefde stad, maar vuur kwam uit de hemel neer en verteerde hen. *Opb.20: 9 ESV*

Hebben de vertalers bij het weergeven van de passage met de uitdrukking “van God” ook het zondige denken van de mens over God vertaald? De mens in zijn gevallen natuur zal altijd de macht van God over Zijn karakter aanbidden, omdat de mens zelf Gods macht meer verlangt dan Zijn karakter, vooral omdat dat karakter er een is van zelfopoffering (Matt. 16:24). Zo zal hij verzen vertalen op een manier die de nadruk legt op de macht die hij wil dat God heeft, in plaats van het karakter dat hij minder waardeert. Dit maakt ons

oudverbondshoorders van de wet in plaats van daders (Jakobus 1:23), waardoor God volgens onze eigen plannen werkt in plaats van Hem te kennen en daardoor te vertrouwen. De weerspiegeling van dat denken uit het Oude Verbond door de Wet van God doet de heerlijkheid van Gods karakter inderdaad verschijnen als een verterend vuur:

De aanblik van de heerlijkheid van de HEERE op de top van de berg was in de ogen van de Israëlieten als een verterend vuur. *Exodus 24:17*

Satan has always wanted people to believe that since fire comes down from heaven, then it means that God caused it DIRECTLY. Yet in these following cases it was Satan who brought down this fire from heaven:

Terwijl deze nog sprak, kwam er een ander en zei: Het vuur van God viel neer uit de hemel en ontbrandde tegen de schapen en de knechten, en verteerde ze; en ik ben maar als enige ontkomen om het u te vertellen. *Job 1:16⁵*

En het oefent al de macht van het eerste beest voor zijn ogen uit, en het maakt dat de aarde en zij die er wonen het eerste beest aanbidden, waarvan de dodelijke wond genezen was. En het doet grote tekenen, zodat het zelfs vuur uit de hemel laat neerkomen op de aarde, voor de ogen van de mensen. *Openbaring 13:12, 13*

Jezus bestrafte deze gedachte toen het zelfs bij Zijn discipelen verscheen:

Toen de discipelen Jakobus en Johannes dat zagen, zeiden zij: Heere, wilt U dat wij zeggen dat er vuur van de hemel moet neerdalen en hen verteren, zoals ook Elia gedaan heeft? Maar Hij keerde Zich om, bestrafte hen en zei: U beseft niet wat voor Geest u hebt, (HSV) *Lukas 9:54, 55*

Hier zinspeelt Jezus op het feit dat niet alleen Zijn discipelen maar Elia zelf problemen hadden met het begrijpen van Gods karakter, en dacht dat God hun wederzijdse vijanden met vuur zou moeten vernietigen. Toch hadden God en

⁵ Vers 12 laat zien dat het vuur een daad van Satan was en dat de boodschapper het ten onrechte aan God toeschreef.

zijn Zoon geduld met hun profeten en leerden ze de aard van hun heilige karakter en de principes van hun koninkrijk. We lezen opnieuw:

Maar Hij zei: Ga naar buiten en ga op de berg staan, voor het aangezicht van de HEERE. En zie, de HEERE ging voorbij, en een grote en sterke wind, die bergen spleet en rotsen in stukken brak, voor het aangezicht van de HEERE uit. Maar de HEERE was niet in de wind. Na deze wind kwam er een aardbeving, maar de HEERE was ook niet in de aardbeving. Op de aardbeving volgde een vuur, maar de HEERE was ook niet in het vuur. En na het vuur kwam het suizen van een zachte stilte. *1 Koningen 19:11, 12*

De Heer was niet in het fysieke vuur omdat zijn macht altijd onderworpen is aan zijn liefdevolle karakter, en daarom is zijn koninkrijk geen koninkrijk van kracht en dwingende macht. Jezus leerde dat Zijn koninkrijk niet van deze wereld was, maar dat als Zijn dienstknechten tegen Zijn tegenstanders zouden vechten (Matt. 18:36). Maar aangezien Zijn koninkrijk niet van deze wereld is (geen koninkrijk van kracht en dwingende macht), gaf Hij Zich nederig over tot Zijn vijanden en terwijl Hij werd gemarteld, bad Hij: 'Vader, vergeef hun; want ze weten niet wat ze doen' (Lucas 23:34).

Waarom riep Elia dan vuur uit de hemel om degenen te vernietigen die door de koning waren gestuurd om hem gevangen te nemen? En waar kwam dit vuur vandaan als het niet van God kwam?

Maar Elia antwoordde en sprak tot de hoofdman over vijftig: Als ik een man Gods ben, laat er dan vuur uit de hemel neerkomen en u en uw vijftigtal verteren. Toen kwam er vuur uit de hemel neer en dat verteerde hem en zijn vijftigtal. *2 Koningen 1:10*

Dit is het geval waarnaar de discipelen verwezen. Hier heeft Elia zijn onjuiste opvattingen over het koninkrijk van God nog niet van zich afgeschud, en hij bezweek voor de verleiding om zijn identiteit als de profeet van God te verdedigen door middel van tekenen uit de hemel en geweld. De sleutel zit in het woord "als", een uiting van twijfel. Met soortgelijke verzoeken kwam Satan ook tot Jezus:

En de verzoeker kwam bij Hem en zei: Als U Gods Zoon bent, zeg dan dat deze stenen broden worden. *Mattheüs 4:3*

En zeiden: U Die de tempel afbreekt en in drie dagen opbouwt, verlos Uzelf. Als U de Zoon van God bent, kom dan van het kruis af! *Mattheüs 27:40*

Met dit alles in gedachten, wat zal dan de oorzaak zijn van het fysieke vuur dat na duizend jaar uit de hemel valt en van de aarde losbarst? Toen we keken naar de factor van Gods Woord en de omgeving, hebben we gezien dat de wetten die door God in de natuur werden geïmplementeerd, ontworpen waren om het karakter van de mens in zijn staat van gelukzaligheid en gehoorzaamheid aan God te weerspiegelen - naarmate de mens meer kennis kreeg. van God zou de hof van Eden zich over de hele wereld verspreiden. Maar toen in de plaats van Christus 'Geest de geest van rebellie, de geest van Satan, werd ingeprent, begon de aarde de strijd en onenigheid te manifesteren die er in de geest van Satan bestaat. De zondvloed was een hoogtepunt voor dat tijdperk, toen een hele generatie Christus in zichzelf kruisigde en Zijn kracht (die al het leven ondersteunt) gebruikte voor hun basale en zelfzuchtige plannen. Toen ze Zijn Geest, die alles bevat, volledig verwierpen (“door Hem bestaan alle dingen”, Kol 1:17; en “in wie wij leven, en bewegen en ons bestaan”, Handelingen 17:28), werd de aarde toegestaan om volledig onthul de geest van zijn meester - gevallen mens. Ons wordt meegedeeld dat hetzelfde principe uiteindelijk zal werken, waar de vlamme lusten van mensen de aarde vullen en uitbreken als fysiek vuur:

En evenzo hebben ook de mannen de natuurlijke omgang met de vrouw opgegeven, en zijn in wellust voor elkaar ontbrand: mannen doen schandelijke dingen met mannen en ontvangen het gepaste loon voor hun dwaling in zichzelf. [Ze oogstten wat ze zaaiden]. *Romeinen 1:27*

Dit moet u allereerst weten, dat er in het laatste der dagen spotters zullen komen, die naar hun eigen begeerten zullen wandelen en zeggen: Waar is de belofte van Zijn komst? Want vanaf de dag dat de vaderen ontslapen zijn, blijven alle dingen zoals vanaf het begin van de schepping. Want willens en wetens is het hun onbekend dat door het Woord van

God de hemelen er reeds lang geweest zijn, evenals de aarde, die uit water oprijst en in water vaststaat. Daardoor is de wereld die er toen was, vergaan, overspoeld door het water. Maar de hemelen die er nu zijn, en de aarde, zijn door hetzelfde Woord als een schat weggelegd en worden voor het vuur bewaard tot de dag van het oordeel en van het verderf van de goddeloze mensen. 2 Petrus 3:3-7

We kunnen ons afvragen over degenen die vóór de zondvloed leefden en waarom ze dit principe niet geloofden. Toch is de situatie vandaag niet anders. Wanneer alle goddelozen uit de hele geschiedenis van de mensheid de oppervlakte van de aarde bedekken en samen met Satan volledig hun opstandigheid manifesteren, zullen de aarde en de hemel opnieuw de brandende aard van hun goddeloosheid mogen weerspiegelen.

Zodat het land onrein geworden is. Ik zal het zijn ongerechtigheid vergelden, zodat het land zijn bewoners zal uitspuwen. Laat het land u niet uitspuwen, omdat u het verontreinigt, zoals het het heidenvolk dat er vóór u was, uitgespuwd heeft. Leviticus 18:25, 26

Want wij weten dat heel de schepping gezamenlijk zucht en gezamenlijk in barensood verkeert tot nu toe. *Romeinen 8:22*

Eindelijk zullen de aarde en de hemel, nadat ze de opgeslagen goddeloosheid in de vorm van vuur hebben uitgespuwd, in vrede rusten. Zonde behandeld, de natuur zal opnieuw in staat worden gesteld om de schoonheid van heiligheid van de bewoner te weerspiegelen - de kinderen van God in wiens hart Christus 'Geest van gehoorzaamheid en liefdevolle dankbaarheid jegens Zijn Vader woont. Als we het karakter van Christus aanvaarden, zullen we in staat worden gesteld om voor altijd te leven in de aanwezigheid van de vurige liefde van onze wonderbaarlijke God en zijn Zoon.

En de Engel van de HEERE verscheen hem in een vuurvlam uit het midden van een doornstruik. Hij keek toe, en zie, de doornstruik brandde in het vuur, maar de doornstruik werd niet verteerd. Mozes zei: Laat ik nu naar dat indrukwekkende verschijnsel gaan kijken, waarom de doornstruik niet verbrandt. Toen de HEERE zag dat hij ging kijken, riep God tot hem

uit het midden van de doornstruik en zei: Mozes, Mozes! Hij zei: Zie, hier ben ik! En Hij zei: Kom hier niet dichterbij. Doe uw schoenen van uw voeten, want de plaats waarop u staat, is heilige grond. Hij zei verder: Ik ben de God van uw vader, de God van Abraham, de God van Izak en de God van Jakob. En Mozes bedekte zijn gezicht, want hij was bevreesd God aan te kijken. *Exodus 3:2-6*

Jezus verbindt de Burning Bush met God als God van de levenden. Dat is de symboliek van de struik die met vuur wordt verbrand, maar niet wordt verteerd. Zowel zondaars als rechtvaardigen zullen in de aanwezigheid van die vurige liefde zijn, maar het is aan ons hoe we erop reageren. De rechtvaardigen kunnen "wonen bij het verslindende vuur"; maar de gedachten, woorden en daden van een zondig leven, die uiteindelijk aan het licht komen bij het ontmoeten van een verheven God, zullen op zichzelf gericht zijn op de man die God onbarmhartig oordeelt - en de 'adem van de zondaar, als vuur, zal hem verslinden'. Terwijl God voor de goddelozen een verterend vuur is, is Hij voor Zijn volk zowel een zon als een schild.

Net als de drie jonge Hebreeuwse mannen die onverbrand in het vuur van Babylon stonden (Dan 3), worden de heilige inwoners van de hemelse stad niet beïnvloed door de geest van woede die uitbarst van de goddelozen. Ze zijn vervuld met de Geest van de Vredevorst en daarom heeft de hele natuur vrede met hen. God is een schild voor hen in de zin dat ze vervuld zijn met Zijn Geest, omdat Hij hem in volmaakte vrede zal bewaren wiens gedachten bij jou zijn gebleven (Jesaja 26: 3).

Graden van straf

Hoe zit het met het idee dat het bedrag dat de goddelozen lijden in verhouding staat tot hun zondigheid? Jezus sprak het volgende:

En die slaaf die de wil van zijn heer gekend heeft en geen voorbereidingen getroffen heeft en ook niet naar zijn wil gehandeld heeft, zal met veel slagen geslagen worden. Wie echter zijn wil niet gekend heeft en dingen gedaan heeft die slagen verdienen, zal met weinig slagen geslagen worden. En van ieder aan wie veel gegeven is, zal

veel teruggevraagd worden en van hem aan wie men veel toevertrouwd heeft, zal men des te meer eisen. *Lukas 12:47, 48*

We herinneren ons dat de Bijbel zegt dat de wet geestelijk is (Rom. 7:12). Aangezien de goddelozen volgens de wet worden geoordeeld, is hun lijden in de eerste plaats geestelijk, zoals we eerder hebben aangegeven. Hoe meer kennis iemand van Christus en zijn wil had, hoe groter zijn lijden zal zijn. Als iemand een begrafenis bijwoont van een persoon die hij niet zo goed kent, is het lijden niet zo groot; maar als je een grondige kennis van een persoon hebt, is het lijden enorm. Niemand heeft God en zijn Zoon beter gekend dan Satan. Hij liep op en neer op Gods heilige vuurstenen (Ez 28:14) - het symbool van Zijn karakter dat de wet is (Deut 33: 2). Daarom is zijn lijden het grootste; daarom moet hij langer lijden dan wie dan ook. De Bijbel zegt niet wie Satan langer laat lijden, dat wordt aan de lezer overgelaten om te beslissen wie Satan laat lijden. We weten van hoe Jezus oordeelt dat de zondaar zelf veroordeling over zichzelf uitspreekt:

Maar toen zij dit hoorden en in hun geweten overtuigd waren, gingen zij weg, de één na de ander, te beginnen bij de oudsten tot de laatsten; en Jezus werd alleen achtergelaten, en de vrouw die in het midden stond. *Johannes 8:9*

Het verhaal van Haman laat ons ook zien waarom Satan zo lang moet lijden:

En Charbona, een van de hovelingen die in dienst stond van de koning, zei: Zie, ook de galg die Haman heeft gemaakt voor Mordechai, die goed voor de koning gesproken heeft, staat bij het huis van Haman, vijftig el hoog. Toen zei de koning: Hang hem daaraan. Toen hingen zij Haman aan de galg die hij voor Mordechai had laten oprichten. Toen bedaarde de woede van de koning. *Esther 7:9, 10*

Haman en Mordechai vertegenwoordigen Satan en Christus. De straf die Satan voor Christus verlangde, zal hij zelf ondergaan. Want we lezen:

Oordeel niet, opdat u niet geoordeeld wordt; want met het oordeel waarmee u oordeelt, zult u zelf geoordeeld worden; en met welke maat u meet, zal er bij u ook gemeten worden. *Mattheüs 7:1, 2*

En opnieuw lezen we:

Zie, hij heeft weeën van onrecht en is zwanger van kwaad, hij zal leugen baren. Hij heeft een kuil gedolven en die uitgegraven, maar hij is gevallen in het graf dat hij zelf gemaakt heeft. Zijn moeite zal op zijn eigen hoofd terugkeren, zijn geweld op zijn eigen schedel neerdalen. *Psalm 7:15-17*

Iedereen zal de gerechtigheid ervaren waarvan zij dachten dat God ze op anderen zou moeten uitoefenen. Hoe meer haat en wraakzucht ze tegenover anderen hebben getoond, des te meer zal dit aan hen worden weerspiegeld in de spiegel van Gods wet van liefde die ervoor zorgt dat ze de volledige verdorvenheid van hun aard inzien. Degenen die willen dat anderen in de hel wegrotten, zullen zeker in de hel rotten met precies dezelfde intensiteit die ze van anderen eisten. Vergeef daarom en je zult vergeven worden. Verlos elke man de schuld die hij u verschuldigd is. Beslis uzelf in gedachten met uw tegenstander en sluit vrede met hen in uw hart, opdat u niet wordt overgeleverd aan dezelfde rechter die anderen oordeelde en hen veroordeelde - uzelf.

Daarom bent u niet te verontschuldigen, o mens, wie u ook bent die anderen oordeelt, want waarin u de ander oordeelt, veroordeelt u uzelf. U immers die anderen oordeelt, doet dezelfde dingen. *Romeinen 2:1*

Conclusie

In dit boekje wordt duidelijk bewezen dat: "Het kwaad zal de goddelozen doden; en zij die de rechtvaardigen haten, zullen verwoest worden." (Psalm 34:21). Het is het kwaad in het hart van de zondaar dat naar voren zal komen en hem zal vernietigen. Dit vuur wordt gecreëerd door de schuld gegenereerd in het hart van de zondaar in de tegenwoordigheid van God. Samenvattend worden we herinnerd aan enkele eenvoudige feiten:

1. De weg naar gerechtigheid is smal en de meerderheid van de wereld zal de liefdevolle genade van God verwerpen. Jezus zei dat de weg naar het eeuwige leven eng en smal is en er zijn er maar weinig die hem vinden. Matteüs 7:14.
2. De goddelozen zullen sterven en voor altijd verloren zijn, verpletterd door de schuld van hun eigen rebellie.
3. Door de natuurwetten die het vermogen hebben om de zondigheid van de mens te weerspiegelen, zullen de goddelozen worden verteerd, terwijl ze zich tegelijkertijd overweldigd en verlaten voelen onder het gewicht van hun schandelijke leven.
4. Er is geen daad van agressie of dwang of verlangen om een einde te maken aan het leven van de goddelozen vanuit God's zichtpunt. De goddelozen worden verstrikt in het werk van hun eigen handen; ze vallen in de put die ze hebben gegraven. (Psalm 7:15; 9:16).

Verterend vuur

Levensgeur of vurige kwelling?

Voor degenen die in God geloven, is het bijna universeel beredeneerd dat de enige manier om een einde te maken aan de zonde is om de goddeloze doden op hun sporen te stoppen door een vurige stroom van woede uit het hart van God te laten stromen om de goddelozen te verbranden en een einde te maken aan hen. . Vaak wordt gedacht dat de goddelozen niet simpelweg zichzelf vernietigen, en dat als God een God van gerechtigheid is, Hij overtreders zal straffen en hen zal belonen voor hun kwaad overeenkomstig hun daden door hen rechtstreeks in vlammen te steken en zelf levend te verbranden. Zou God dit willen doen? Zijn kinderen?

Zou u uw eigenzinnige kinderen levend in vlammen willen verbranden en hen zien gillen van pijn? Sommige mensen zeggen dat de enige manier om kanker uit te roeien, is door deze eruit te snijden. Het probleem met deze analogie is dat wanneer je kanker wegsnijdt, het doel is om leven te redden, niet om het te vernietigen. Sommige mensen zeggen dat de goddelozen zijn als een hond met hondsdoelheid die moet worden ingeslapen. Neemt u dan de hond en verbrandt u hem langzaam op een vuur gedurende enkele dagen terwijl hij schreeuwt en huilt van pijn terwijl de rechtvaardige uitschreeuwt - "nog een klein beetje meer, u verdient het vanwege uw slechtheid"? Is dit echt wat er aan het eind gaat gebeuren?

Voorwaar, onze ziekten heeft Hij op Zich genomen, onze smarten heeft Hij gedragen. Wij hielden Hem echter voor een geplaagde, door God geslagen en verdrukt. ---Jesaja53:4